СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
Internet: http://www.slglasnik.org
E-mail: slglasnikrs@blic.net
slgl.finanse@blic.net
slgl.oglasi@blic.net

Уторак, 16. децембар 2008. године
БАЊА ЛУКА
Број 118 Год. XVII

Жиро-рачуни: НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Volksbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
Нова бањалучка банка АД Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39

2272

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о Влади Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет петој сједници, одржаној 25. новембра 2008. године - а Вијеће народа 8. децембра 2008. године потврдило да усвојеним Законом о Влади Републике Српске није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1586/08
10. децембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др **Рајко Кузмановић**, с.р.

ЗАКОН

О ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(1) Извршну власт у Републици Српској, у складу са Уставом, врши Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада).

(2) Влада је самостална у оквиру својих надлежности и за свој рад је одговорна Народној скупштини Републике Српске (у даљем тексту: Народна скупштина).

(3) Сједиште Владе је у Бањој Луци.

Члан 2.

У вршењу власти, из члана 1. овог закона, Влада спроводи политику, извршава законе и друге прописе Народне скупштине и одговорна је за стање у Републици (у даљем тексту: Република) у свим областима из своје надлежности.

Члан 3.

(1) Влада заступа Републику као правно лице, стара се о заштити јавног интереса и у том смислу врши права и дужности које Република има као оснивач јавних служби, других органа и организација, ако другим законом није другачије одређено.

(2) Имовину Републике користи, њоме управља и располаже Влада, ако другим законом није другачије одређено.

Члан 4.

(1) Влада усклађује и усмјерава рад републичких органа управе, врши надзор над њиховим радом и обуставља од извршења, укида или поништава њихове појединачне акте који су у супротности са законом или прописом Владе.

(2) Влада ће донијети пропис из надлежности министарства, ако министарство и други републички орган управе није донио пропис из своје надлежности, а недоношење прописа би могло изазвати штетне посљедице по живот или здравље људи, животну средину, привреду или имовину веће вриједности.

Члан 5.

Рад Владе је доступан јавности.

II - САСТАВ И МАНДАТ ВЛАДЕ

Члан 6.

(1) Владу чине предсједник, два потпредсједника и министри (у даљем тексту: чланови Владе), с тим да предсједник и потпредсједници не могу бити из реда истог конститутивног народа.

(2) Чланове Владе бира Народна скупштина, послије сваког конституисања, на приједлог кандидата за предсједника Владе, на период од четири године.

(3) Потпредсједнике Владе, на приједлог предсједника Владе, из реда министара бира Народна скупштина.

(4) Чланови Владе не могу обављати посланичку и другу јавну функцију, нити професионално вршити другу дјелатност, осим у области научне дјелатности и високог образовања.

Члан 7.

(1) Мандат предсједника и чланова Владе почиње даном избора.

(2) Чланови Владе на дан избора дају свечану изјаву пред Народном скупштином.

Члан 8.

(1) Предсједник Владе представља, води и усмјерава Владу, стара се о јединству дјеловања Владе, усклађује рад чланова Владе и републичких органа управе, стара се о извршењу аката Владе, сазива и води њене сједнице, потписује акте Владе, остварује сарадњу са републичким и другим органима и организацијама и обавља и друге послове утврђене Уставом и законом.

(2) Предсједник Владе може осталим члановима Владе давати обавезна упутства и посебна задужења, у складу са програмом и политиком Владе.

Члан 9.

(1) Потпредсједник Владе помаже предсједнику Владе у извршавању његових права и дужности.

(2) Предсједник Владе може овластити потпредсједника Владе да руководи пројектом из дјелокруга више органа републичке управе.

(3) Предсједник Владе одређује потпредсједника Владе који га замјењује за вријеме његовог одсуства или спријечености, са свим овлашћењима предсједника Владе, изузев овлашћења на предлагање избора или разрјешења члана Владе.

Члан 10.

(1) Министар подноси Влади приједлоге за уређивање питања из надлежности Владе и Народне скупштине, учествује у раду и одлучивању о свим питањима о којима се расправља на сједници Владе.

(2) Министар може захтијевати да Влада заузме став према питању из његове надлежности.

(3) Министар је дужан да обавјештава Владу о свему што је битно за вођење политике и одлучивање Владе.

(4) Министар је одговоран за спровођење програма и политике Владе, за одлуке и мјере које је донио или пропустио да донесе или предузме и за извршавање обавезних упутстава и посебних задужења која му је одредио предсједник Владе.

Члан 11.

(1) Влади престаје мандат престанком мандата Народне скупштине, распуштањем или скраћењем мандата Народне скупштине, изгласавањем неповјерења Влади од Народне скупштине, оставком Владе и оставком и разрјешењем предсједника Владе.

(2) Влада којој је престао мандат у складу са ставом 1. овог члана остаје на дужности до избора нове Владе.

Члан 12.

(1) Предсједник Владе може поднијети оставку, коју доставља предсједнику Народне скупштине.

(2) Оставку предсједника Владе предсједник Народне скупштине одмах доставља предсједнику Републике и народним посланицима.

(3) Народна скупштина, на првој наредној сједници, која се одржава у року од седам дана од пријема оставке, уврштава на дневни ред оставку предсједника Владе.

(4) Предсједник Владе образлаже оставку у Народној скупштини.

(5) Влада и предсједник Владе имају право да повуку оставку све до констатовања оставке.

(6) Оставка или разрјешење предсједника Владе повлачи оставку Владе.

Члан 13.

(1) Министру престаје мандат престанком мандата Владе, изгласавањем неповјерења Влади, разрјешењем или оставком.

(2) Предсједник Владе може предложити Народној скупштини разрјешење члана Владе.

(3) Предсједник Владе може, за вријеме трајања мандата Владе, на основу претходно прибављеног писаног мишљења предсједника Републике и предсједника Народне скупштине, вршити промјене у саставу Владе до једне трећине првобитно изабраног састава Владе, о чему обавјештава Народну скупштину.

(4) Министар може поднијети оставку, коју доставља предсједнику Владе, а предсједник Владе оставку доставља предсједнику Народне скупштине.

(5) Народна скупштина на првој наредној сједнници констатује оставку министра, чиме му престаје мандат.

(6) Министар има право да повуче оставку, све до констатовања оставке.

Члан 14.

(1) Министар који је поднио оставку дужан је да обавља послове из своје надлежности док му не престане мандат.

(2) Овлашћења министра коме је престао мандат до избора новог министра врши члан Владе кога овласти предсједник Владе, а најдуже у року од 90 дана.

(3) Избор новог министра врши се у складу са чланом 6. овог закона, а за период до истека мандата Владе.

III - НАДЛЕЖНОСТ И ОРГАНИЗАЦИЈА

Члан 15.

У спровођењу извршне власти Влада је надлежна да:

а) предлаже Народној скупштини законе, друге прописе и опште акте,

б) предлаже стратегију и план развоја, просторни план, буџет и завршни рачун,

в) обезбјеђује спровођење и извршава законе, друге прописе и опште акте, у складу са Уставом,

г) доноси уредбе, одлуке, смјернице, инструкције, рјешења, закључке и друге опште и појединачне акте за извршавање закона,

д) даје мишљење о приједлогу закона, другог прописа или општег акта и о иницијативи за доношење закона или другог акта из надлежности Народне скупштине, које је Народној скупштини поднио други предлагач,

ђ) доноси прописе за извршавање закона и других прописа и аката кад је тим прописима утврђена надлежност републичких органа, а законом није одређена надлежност других републичких органа,

е) стара се о обезбјеђивању јединства и унапређивању правног система,

ж) утврђује начела за унутрашњу организацију министарстава и других републичких органа управе,

з) поставља (именује) и разрјешава секретаре министарстава, помоћнике министара, главне републичке инспекторе и друга лица, за која је законом одређено да их именује Влада,

и) одлучује о формирању представништава Републике у иностранству и, у складу са Уставом, предлаже предсједнику Републике именовање (постављење) и разрјешење (опозив) шефова тих представништава,

ј) оснива јавна предузећа, установе и друге организације за обављање послова од интереса за остваривање права и дужности Републике,

к) рјешава сукобе надлежности између министарстава и других органа и организација у Републици, којима је повјерено обављање појединих послова извршавања закона и других прописа и општих аката из оквира права и дужности Републике,

л) формира стручне и друге службе за своје потребе,

љ) стара се о заштити интереса и права Републике у питањима о којима одлучује Савјет министара и

м) обавља и друге послове у складу са Уставом и законом.

Члан 16.

(1) За вршење стручних и других послова за потребе Владе формира се Генерални секретаријат Владе (у даљем тексту: Генерални секретаријат).

(2) Дјелокруг и организација Генералног секретаријата уређује се овим законом, Пословником Владе и Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста.

(3) Радом Генералног секретаријата руководи и одговоран је за његов рад генерални секретар Владе (у даљем тексту: генерални секретар), којег на приједлог предсједника Владе именује Влада.

(4) Генерални секретар одговоран је предсједнику Владе и Влади.

(5) Генерални секретар стара се о извршавању аката Владе, о припреми сједница Владе и помаже предсједнику Владе у другим пословима Владе.

(6) Генералном секретару мандат престаје престанком мандата предсједника Владе, оставком или разрјешењем.

(7) Генерални секретар има помоћнике генералног секретара које, из реда запослених, на приједлог генералног секретара именује Влада.

(8) Генерални секретар присуствује сједницама Владе и има право да учествује у раду Владе.

Члан 17.

(1) У Генералном секретаријату обављају се послови којима се обезбјеђује ефикасност, економичност, рационалност и јавност рада Владе и радних тијела Владе.

(2) У Генералном секретаријату формирају се Кабинет предсједника Владе и сектори као основне организационе јединице.

Члан 18.

(1) Радом сектора у Генералном секретаријату руководе помоћници генералног секретара.

(2) На запослене у Генералном секретаријату, у погледу статуса, примјењује се Закон о државним службеницима у Републици Српској.

Члан 19.

(1) Кабинет предсједника Владе (у даљем тексту: Кабинет) обавља стручне и друге послове за потребе предсједника Владе.

(2) Предсједник Владе може, унутар Кабинета, именовати савјетнике.

(3) Радни однос у Кабинету заснива се на одређено вријеме и траје док траје дужност предсједника Владе.

(4) Изузетно, права и обавезе савјетника који не заснивају радни однос у Кабинету уређују се посебним уговором.

(5) Кабинетом руководи шеф Кабинета, којег именује предсједник Владе.

(6) Шефу Кабинета престаје мандат престанком мандата предсједника Владе, оставком или разрјешењем.

(7) Шеф Кабинета одговоран је за свој рад и рад Кабинета предсједнику Владе.

Члан 20.

(1) Влада има колегијум, којим руководи предсједник Владе.

(2) Колегијум чине: предсједник Владе, потпредсједници Владе, генерални секретар и шеф Кабинета.

Члан 21.

(1) Влада уредбом оснива службе за стручне или техничке послове за своје потребе или за послове заједничке за све или више републичких органа управе и прописује њихово уређење и дјелокруг (угоститељски сервис, служба за заједничке послове, ваздухопловни сервис и сл.).

(2) У погледу уређења, начина рада, финансирања и радних односа у службама Владе, из става 1. овог члана, примјењују се прописи о органима републичке управе и општи прописи о раду на сва питања која нису уређена овим законом.

(3) Службом Владе руководи директор, којег именује Влада, на основу јавног конкурса.

(4) Директор службе је за свој рад одговоран Влади.

Члан 22.

Оснивање и начин рада представништава у иностранству Влада регулише посебном уредбом.

Члан 23.

(1) Ради давања мишљења и приједлога о питањима из надлежности Владе и усклађивања ставова републичких органа управе, прије разматрања неког приједлога на сједници Владе, Влада формира стална радна тијела.

(2) Влада може да формира и привремена радна тијела, ради разматрања појединих питања из своје надлежности и давања приједлога, мишљења и стручних образложења.

(3) Стална радна тијела формирају се у складу са Пословником о раду Владе.

(4) Привремена радна тијела формирају се одлуком, којом се утврђују и њихов задатак и састав.

(5) Влада може формирати савјет или друго савјетодавно тијело Владе, чији се задаци, састав и начин рада утврђују актом о њиховом организовању.

IV - НАЧИН РАДА И ОДЛУЧИВАЊЕ

Члан 24.

(1) О пословима из своје надлежности Влада ради и одлучује на сједници, којој присуствује већина чланова Владе.

(2) Одлука се доноси већином гласова свих чланова Владе.

(3) О подношењу колективне оставке и приједлогу Владе да се приступи промјени Устава Републике Влада одлучује двотрећинском већином гласова свих чланова Владе.

Члан 25.

Предсједник Владе сазива сједнице Владе, предлаже дневни ред и предсједава сједницама Владе.

Члан 26.

Прије достављања на сједницу Владе нацрта и приједлога закона, других прописа и општих аката, обрађивач обавезно прибавља мишљења надлежних органа, у складу са Пословником Владе.

Члан 27.

(1) Нацрт и приједлог закона, другог прописа и општег акта подноси се Влади у облику у коме се доноси, са образложењем и прибављеним мишљењима из члана 26. овог закона.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, када се због хитности или других посебних околности одржава ванредна сједница Владе, мишљења из члана 26. овог закона могу се доставити у накнадном року, у складу са Пословником Владе.

Члан 28.

У току разматрања нацрта закона, стратегија и других општих аката, Влада ће, ако оцијени да је то неопходно, предложити обрађивачу да спроведе претходну стручну или другу расправу о том акту.

Члан 29.

Начин рада и одлучивања Владе и њених радних тијела, као и друга питања од значаја за рад Владе, ближе се уређују Пословником Владе.

V - ОДНОС СА ПРЕДСЈЕДНИКОМ РЕПУБЛИКЕ

Члан 30.

(1) Влада, на захтјев предсједника Републике, у року који он одреди а који не може бити краћи од 48 часова, заузима став према појединим питањима од значаја за Републику и о томе обавјештава предсједника Републике.

(2) Када је то због хитности или других оправданих разлога и посебних околности потребно, предсједник Републике може сам сазвати ванредну сједницу Владе у року од 48 часова и уврстити на дневни ред питање из њене надлежности.

Члан 31.

За вријеме ванредног стања или ратног стања, које прогласи надлежни орган Босне и Херцеговине, ако Народна скупштина не може да се састане, Влада предлаже предсједнику Републике да, након што саслуша мишљење предсједника Народне скупштине, доноси уредбе са законском снагом о питањима из надлежности Народне скупштине.

VI - ОДНОС ПРЕМА НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

Члан 32.

(1) Влада и чланови Владе одговорни су за свој рад Народној скупштини.

(2) Народна скупштина може изгласати неповјерење Влади.

(3) Приједлог за изгласавање неповјерења Влади може поднијети најмање 20 народних посланика.

(4) Влада може поставити питање свог повјерења у Народној скупштини.

(5) Влада и сваки њен члан могу Народној скупштини поднијети оставку.

Члан 33.

(1) Владу у Народној скупштини представља предсједник Владе.

(2) Владу може представљати и члан Владе кога одреди Влада.

(3) Влада преко својих представника на сједницама Народне скупштине и њених радних тијела: излаже своје ставове према питањима која су на дневном реду тих сједница, као и ставове и објашњења приликом разматрања приједлога закона, других прописа и општих аката и других материјала, које је поднијела Народној скупштини; може предложити да се размотри одређено питање и према њему заузме став или да се одгоди доношење одређеног акта или расправе о одређеном питању док Влада према том акту, односно питању, не заузме став.

(4) Представник Владе даје одговоре на посланичка питања.

Члан 34.

Влада одређује своје представнике за давање стручних и других објашњења на сједницама радних тијела Народне скупштине приликом расправљања приједлога закона и других аката и материјала које је Влада поднијела Народној скупштини, као и поводом разматрања других питања када Влада оцијени да треба одредити представнике.

Члан 35.

(1) Влада извјештава Народну скупштину о свом раду, а нарочито о вођењу политике, извршавању закона, других прописа и општих аката, о остваривању плана развоја и просторног плана и о извршавању буџета Републике.

(2) Влада подноси извјештај Народној скупштини кад то Народна скупштина затражи или по сопственој иницијативи, а најмање једном годишње.

Члан 36.

Влада се изјашњава о сваком приједлогу који она није покренула у Народној скупштини, а који се односи на вођење политике, извршење закона, других прописа и општих аката Народне скупштине, рад министарстава и других републичких органа управе, као и о другим питањима од значаја за њен рад.

Члан 37.

Влада има право да повуче приједлог закона или другог акта који је поднијела Народној скупштини, најкасније у завршној ријечи, након завршене посланичке расправе о том акту на сједници Народне скупштине.

Члан 38.

Када је на територији Републике или дијелу Републике угрожена безбједност усљед елементарних непогода (поплава, земљотрес, пожар и др.), природних катастрофа, епидемија, повреда људских права и слобода и нормалног функционисања уставних органа Републике, Влада предлаже Народној скупштини да прогласи ванредно стање и сама предлаже акте за предузимање мјера у таквим околностима.

Члан 39.

(1) Влада може за вријеме ванредног или ратног стања одлучити:

а) о престанку или прекиду рада јавних предузећа или дијелова предузећа, јавних установа и финансијских организација које су од општег интереса за Републику,

б) о припајању или спајању наведених субјеката,

в) о начину организовања новонасталих субјеката и

г) о уступању средстава којима су располагали субјекти који престају да раде новонасталим субјектима.

(2) О средствима субјеката из става 1. овог члана води се посебна евиденција.

VII - ОДНОС ПРЕМА МИНИСТАРСТВИМА И ДРУГИМ РЕПУБЛИЧКИМ ОРГАНИМА УПРАВЕ

Члан 40.

(1) Влада доноси смјернице и инструкције за извршење закона, других прописа и општих аката који су обавезујући за министарства и друге републичке органе управе.

(2) Смјернице и инструкције Владе не могу се односити на поступање у управним стварима.

Члан 41.

(1) Влада може наложити министарству да у одређеном року донесе прописе или предузме радњу за коју је овлашћено, или да поднесе извјештај о појединим питањима са одговарајућим приједлозима.

(2) Министарства и други републички органи управе подносе Влади извјештај о свом раду, једном годишње.

(3) Влада може, до доношења одлуке Уставног суда Републике, обуставити од извршења прописе, опште и на њима засноване појединачне акте, за које у вршењу надзора над радом министарстава оцијени да су противуставни или противзаконити и чијим би извршењем у материјалном смислу могле наступити такве штетне посљедице које су касније неотклоњиве.

(4) Одлука Владе о обустави извршења из става 3. овог члана обавезује Владу да у року од осам дана од њеног ступања на снагу покрене поступак за оцјену уставности и законитости пред Уставним судом Републике.

(5) Влада може, до доношења одлуке надлежног суда, на приједлог надлежног министарства, обуставити од извршења пропис, општи или појединачни акт органа јединица локалне самоуправе, јавних предузећа, установа и других организација, који врше јавна овлашћења, ако оцијени да су противуставни или противзаконити и озбиљно угрожавају јавни интерес и представљају ризик од наношења непоправљиве штете.

(6) Одлуку из става 5. овог члана Влада доноси у року од осам дана.

Члан 42.

Влада, у складу са законом, одлучује о одговорности руководећих државних службеника које она именује.

VIII - АКТИ ВЛАДЕ

Члан 43.

(1) О питањима из своје надлежности Влада доноси: уредбе, одлуке, смјернице, инструкције, рјешења, закључке и друга акта, у складу са законом.

(2) Уредбом се ближе уређују односи од значаја за извршавање закона, утврђују начела унутрашње организације министарстава и других републичких органа управе и формирају стручне службе Владе.

(3) Одлуком се прописују мјере Владе, оснивају јавне службе и друге организације, даје сагласност или потврђују општи акти органа или организација, ако је таква сагласност или потврда предвиђена законом, обустављају од извршења акти министарстава, органа јединица локалне самоуправе, предузећа и других органа и организација које врше јавна овлашћења и уређују друга питања од значаја за обављање послова Владе.

(4) Смјерницама Владе усмјерава се и усклађује рад републичких органа управе, јавних служби и других органа и организација.

(5) Инструкцијама се налаже републичким органима управе обавезно предузимање одређених мјера и радњи из њихове надлежности.

(6) Рјешењем се одлучује о именовањима, постављењима и разрјешењима, даје сагласност или потврђују појединачни акти органа и организација, ако је таква сагласност или потврда предвиђена законом, у управном поступку, поништавају или укидају прописи министарстава и других републичких органа управе и одлучује о другим појединачним питањима из надлежности Владе.

(7) Закључком се утврђују ставови Владе према питањима унутрашње организације, метода рада и односа у Влади и о другим питањима из надлежности Владе о којима се не одлучује другим актима.

Члан 44.

(1) Уредбе, одлуке и инструкције Владе објављују се у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступају на снагу осмог дана од дана објављивања.

(2) Изузетно, акти из става 1. овог члана могу, из оправданих разлога, када то захтијева општи интерес, ступити на снагу и прије овог рока, а најраније наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

(3) Рјешења, закључци и смјернице објављују се у "Службеном гласнику Републике Српске" једино када Влада оцијени да је то потребно и ступају на снагу наредног дана од дана објављивања.

IX - ЈАВНОСТ РАДА ВЛАДЕ

Члан 45.

(1) Влада обавјештава јавност о свом раду и о донесеним одлукама, закључцима и заузетим ставовима, као и о значајним питањима, која разматра или која ће разматрати, давањем саопштења за јавност и информација средствима јавног информисања, издавањем службених публикација, одржавањем конференција за новинаре, давањем интервјуа и вођењем разговора чланова Владе са представницима медија и стварањем других услова за упознавање јавности са одлукама и радом Владе.

(2) Влада, у складу са Пословником, одређује који се подаци и материјали припремљени за разматрање на сједници Владе и њених радних тијела или изнесеним на тим сједницама морају чувати као тајна, односно који се подаци и материјали могу објављивати или на други начин стављати на располагање јавности тек по истеку одређеног времена.

(3) Начин обезбјеђења јавности сједница и рада Владе ближе се уређују Пословником о раду Владе.

(4) Влада је дужна да јавности омогући увид у свој рад и приступ информацијама од јавног значаја, у складу са прописима о слободи приступа информацијама.

Члан 46.

Влада може одлучити да сједница Владе буде отворена за јавност.

Члан 47.

Рад Владе подложан је критици грађана, као и јавној контроли грађана, на начин утврђен законом и Пословником о раду Владе.

X - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 48.

Влада ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети Пословник о раду Владе.

Члан 49.

Ступањем на снагу овог закона престају да важе Закон о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97, 3/98 и 29/00) и Уредба о Секретаријату Владе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 64/02, 70/03 и 8/08).

Члан 50.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1874/08
25. новембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

2273

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ

Проглашавам Закон о републичкој управи, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет петој сједници, одржаној 25. новембра 2008. године - а Вијеће народа 8. децембра 2008. године потврдило да усвојеним Законом о републичкој управи није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1588/08
10. децембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др **Рајко Кузмановић**, с.р.

ЗАКОН

О РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом оснивају се министарства као републички органи управе и други републички органи управе (у даљем тексту: органи управе), уређују начела њиховог дјеловања, послови управе, унутрашња организација органа управе, уређење органа управе, унутрашњи надзор, сукоб надлежности, рјешавање о жалби, изузеће, однос органа управе са другим органима и организацијама, преношење и повјеравање послова управе, јавност рада и односи са грађанима, средства за рад органа управе, државни службеници и запослени без статуса државног службеника, канцеларијско пословање и друга питања од значаја за оснивање, организацију и рад републичке управе.

Члан 2.

(1) Републичка управа (у даљем тексту: управа) је дио извршне власти Републике Српске која врши послове управе у оквиру права и дужности Републике Српске (у даљем тексту: Република).

(2) Послове управе обављају министарства и други републички органи управе.

Члан 3.

(1) Органи управе формирају се законом.

(2) Дјелокруг органа управе одређује се законом.

Члан 4.

(1) Рад органа управе подлијеже надзору Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада).

(2) Народна скупштина Републике Српске (у даљем тексту: Народна скупштина) надзире рад органа управе преко надзора над радом Владе и чланова Владе.

Члан 5.

(1) Рад органа управе подлијеже контроли која се остварује вршењем управног и другог надзора, судском контролом и другим облицима контроле, у складу са законом.

(2) Судска контрола законитости појединачних управних аката органа управе обезбјеђује се у управном спору.

Члан 6.

Поједини послови управе законом се могу повјерити јединицама локалне самоуправе, јавним предузећима, јавним установама и другим организацијама (у даљем тексту: носиоци јавних овлашћења).

Члан 7.

(1) Рад органа управе је јаван.

(2) Физичким и правним лицима доступни су подаци, документа, извјештаји и информације органа управе, осим у случајевима одређеним законом.

(3) Органи управе дужни су да јавности омогуће увид у свој рад у складу са законом којим се уређује слободан приступ информацијама.

Члан 8.

Дјелатност органа управе заснива се на начелима: законитости, самосталности, одговорности, стручности, непристрасности, политичке неутралности, ефикасности, дјелотворности, благовремености у одлучивању, поштовању странке и јавности рада.

Члан 9.

(1) Забрањено је политичко организовање и дјеловање политичких организација у органима управе.

(2) Забрањено је државним службеницима и запосленим без статуса државног службеника (у даљем тексту: намјештеници) да у обављању својих послова изражавају и заступају своја политичка увјерења.

Члан 10.

(1) За штету коју својим незаконитим или неправилним радом органи управе проузрокују физичким и правним лицима одговара Република.

(2) Носиоци јавних овлашћења одговарају за штету коју својим незаконитим или неправилним радом проузрокују физичким или правним лицима у вршењу повјерених послова управе.

Члан 11.

Средства за рад органа управе обезбјеђују се у буџету Републике.

II - ОРГАНИ УПРАВЕ

Члан 12.

(1) Послове управе обављају министарства, републичке управе и републичке управне организације.

(2) Министарства се оснивају за једну или више повезаних управних области, зависно од врсте, значаја и обима тих послова и потребе обезбјеђења стратегије развоја Републике.

(3) За обављање одређених послова управе из дјелокруга министарстава, који због своје природе, цјеловитости и начина обављања захтијевају одређену самосталност и посебно организовање, формирају се органи управе у саставу министарстава (секретаријати, заводи, дирекције, фондови, агенције и центри).

(4) За стручне и са њима повезане управне послове, чија природа захтијева већу самосталност од оне коју има орган управе у саставу министарства формирају се управне организације.

(5) Управе су органи који непосредно извршавају законе и друге прописе и одлучују о правима и обавезама физичких и правних лица.

(6) Секретаријати су органи управе који врше претежно стручне послове, уз могућност вршења одређених управних и других послова.

(7) Заводи су органи управе који врше стручне и са њима повезане управне послове уз примјену научних метода и сазнања.

(8) Дирекције су органи управе који врше претежно стручне и са њима повезане управне послове.

(9) Агенције су органи управе који врше стручне и са њима повезане управне послове, који се врше уз примјену тржишних принципа, односно прижање услуга и обезбјеђују унапређивање и развој.

(10) Центри су органи управе који обављају претежно стручне послове.

Члан 13.

(1) Управе и управне организације могу, у складу са законом, имати својство правног лица.

(2) Изузетно, органи управе, уз сагласност Владе, могу у оквиру свог дјелокруга пружати услуге физичким и правним лицима уз одговарајућу накнаду.

Члан 14.

(1) За обављање законом утврђених послова из дјелокруга органа управе могу се изван сједишта формирати подручне јединице органа управе.

(2) Подручне јединице, облици њиховог повезивања и надлежност утврђују се актом органа управе, који доноси руководилац органа, уз сагласност Владе.

Члан 15.

Министарства су:

а) Министарство управе и локалне самоуправе,

б) Министарство правде,

в) Министарство финансија,

г) Министарство просвјете и културе,

д) Министарство унутрашњих послова,

ђ) Министарство здравља и социјалне заштите,

е) Министарство породице, омладине и спорта,

ж) Министарство индустрије, енергетике и рударства,

з) Министарство трговине и туризма,

и) Министарство рада и борачко-инвалидске заштите,

ј) Министарство саобраћаја и веза,

к) Министарство науке и технологије,

л) Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде,

љ) Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију,

м) Министарство за избјеглице и расељена лица и

н) Министарство за економске односе и регионалну сарадњу.

Члан 16.

(1) **Министарство управе и локалне самоуправе** обавља управне и друге стручне послове који се односе на: систем и организацију државне управе, систем јавних служби, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства, давање мишљења о усклађености

акта о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста органа управе са законом и другим прописима, студијско-аналитичке и аналитичко-кадровске послове, плате запослених у органима републичке управе, послове држављанства, лични статус грађана, послове инспекцијског надзора у области управе, послове управног рјешавања у другом степену, састављање поднесака у судским и другим поступцима, послове координације реформе јавне управе, административне таксе, послове централне писарнице и кореспонденције за потребе републичких органа управе, политичко-територијалну организацију Републике, организацију и усавршавање политичко-територијалног и изборног система Републике, скупштински систем, политичке организације, удружења грађана, фондације, студијско-аналитичке и статистичко-евиденционе послове који се односе на локалну самоуправу, израду извјештаја о извршењу политике јединица локалне самоуправе за претходну годину, обустављање од извршења одлука органа јединица локалне самоуправе, административни надзор над радом органа јединица локалне самоуправе и законитошћу аката, административно-стручне послове, укључујући и информационо документационе, којима се обезбјеђује планирање, праћење и извршавање програма Министарства, послове који се односе на европску интеграциону стратегију и политику у области управе и локалне самоуправе, усклађивање прописа са законодавством ЕУ у области управе и локалне самоуправе и друге послове у складу са законом.

(2) Министарство управе и локалне самоуправе врши и управне и друге стручне послове републичке управе који нису овим законом дати у надлежност других републичких органа управе.

Члан 17.

Министарство правде обавља управне и друге стручне послове који се односе на: остваривање надлежности Републике у области правосудних органа и нотаријата, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства, управни надзор над радом правосудне управе и нотаријата, извршење кривичних санкција, инспекцијске послове који се односе на извршење кривичних санкција, унутрашњу организацију рада казнено-поправних и васпитно-поправних установа, контролу рада служби очувања безбједности, контролу остваривања, поштовања и унапређивања људских права лица лишених слободе, стручну припрему приједлога за помиловање и амнестију, приједлоге установе за условне отпусте осуђених лица и прекиде по молбама осуђених, премјештај осуђених лица у одговарајуће установе, полагање правосудних испита, обраду захтјева домаћих и иностраних судова у вези са пружањем међународне правне помоћи, стручна мишљења у погледу међународних уговора који се односе на пружање правне помоћи у грађанској области, мишљења на нацрте међународних уговора и закона којима се уређују питања са елементом иностраности, стручна мишљења у погледу законских пројеката на захтјев других министарстава и других овлашћених органа, послове који се односе на организацију и рад јавних правобранилаштава, адвокатуре и других служби правне помоћи, извјештаје и информације на основу извршеног надзора у погледу судског пословника, комуникацију са Међународним кривичним судом у Хагу, едукацију судија и тужилаца, креирање кадровске политике и друге послове у складу са законом.

Члан 18.

Министарство финансија обавља управне и друге стручне послове који се односе на: систем финансирања општих друштвених потреба, систем пореза, такси, доприноса и других дажбина, игре на срећу, развојне фондове, систем финансијског пословања, односно систем плаћања и платни промет, обрачунски систем, девизни систем, банкарски систем, систем осигурања имовине и лица, хартије од вриједности и тржиште капитала, стицање и распоређивање укупног прихода и добити, израду и извршење републичког буџета и годишњег обрачуна буџета, компензације, премије, регресе, накнаде, инвестиције из средстава Републике, праћење стања и остваривање мјера у области девизног система, кредитног и банкарског система, тржишта хартија од вриједности и осигурања имовине и лица, анализу и консолидацију планова буџета јединица локалне самоуправе и ванбуџетских фондова, послове и активности из области интерне ревизије, успостављање и одржавање базе података, републички трезор, управљање новчаним токовима, дневно праћење новчаних средстава, обавезе и потраживања, планирање обезбјеђења недостајућих средстава, концентрацију финансијских средстава ради обезбјеђења финансијског тржишта, побољшање ликвидности финансијског система којим се врши финансирање на нивоу Републике, управљање јавним дугом, вођење евиденције, планирање, уговарање и праћење спољног дуга и донација, вођење евиденције, планирање и праћење унутрашњег дуга, израду законских и подзаконских прописа којима се уређује област јавних улагања, израђивање стратешких развојних програма, обавља студијско-аналитичке и друге послове који се односе на припрему, одабир, праћење и оцјену јавних улагања, прикупљање, систематизовање и ажурирање података о новим и текућим пројектима, селектовање и анализа истих, сачињавање и предлагање приоритета инвестирања у јавном сектору, идентификовање могућих извора финансирања, обављање послова везаних за успостављање и вођење механизма за управљање средствима везаним за техничку помоћ и фондове Европске уније, обезбјеђивање мониторинга и реализације мјера неопходних за успостављање европских стандарда у финансијаском сектору у складу са економским критеријумима везаним за процес стабилизације и придруживања са Европском унијом, планирање и праћење реализације међународне помоћи, систематизовање података о реализованим и уговореним међународним кредитима и донацијама, планирање и праћење међународне помоћи, контролу остваривања прихода републичког буџета, надзор над намјенским коришћењем републичких средстава, давање мишљења на уговоре који се односе на промет непокретности, закључује уговоре као уговорна страна са правним и физичким лицима у складу са прописима о промету непокретности и прописима о нотарима, укњижбу стварних и власничких права на имовини која је власништво Републике у земљишним књигама и катастарским операторима, систем планирања и плана развоја Републике и програме развоја у складу са тим планом, израду дугорочних и краткорочних прогноза о условима и могућностима привредног и друштвеног развоја, стратегију и политику развоја привредних и друштвених дјелатности, демографски развој, стратегију и политику регионалног развоја и систем подстицања бржег развоја привредно недовољно развијених подручја, макроекономске билансе, мјере и инструменте развоја, економске и социјалне политике, праћење реализације мјера економске политике, праћење и остваривање плана развоја Републике и дејство мјера текуће економске политике, израду економских и финанцијских анализа о проблемима развоја и пословања појединих привредних и друштвених дјелатности и предузећа, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства, те обавља друге послове у складу са законом и другим прописима.

Члан 19.

Министарство просвјете и културе обавља управне и друге стручне послове који се односе на: систем предшколског васпитања, основног образовања и васпитања, средњошколског и високог образовања и образовања у саобраћају, доноси наставне планове и програме за предшколско, основно, средње и високо образовање, врши стратешко планирање свих нивоа образовања, утврђује стандарде и нормативе, те друге услове за васпитно-образовни рад, одобрава уџбенике, одобрава стручно образовање и усавршавање наставника, стручних сарадника и васпитача, врши надзор над законитошћу рада образовних установа, осигурава финансијске и материјалне услове за рад образовних установа, обезбјеђује образовање

ученика са посебним потребама и обезбјеђује цјеложивотно учење, креира уписну политику у складу са потребама тржишта рада, ученички и студентски стандард и студентско организовање, стипендира студенте у Републици и у иностранству, координише међународну размјену студената и академског особља, нострификацију и еквиваленцију иностраних школских свједочанстава, признавање страних високошколских диплома, образовање ученика и грађана Републике на раду у иностранству, припрема програме образовне сарадње са другим државама и међународним организацијама те међународним споразумима у области образовања, организовање и полагање возачког и инструкторског испита и испита за додјелу лиценци, издаје дозволе за возача-инструктора и лиценце, издаје овлашћења за рад ауто-школама, врши контролу и надзор над спровођењем обуке и испита за возаче, библиотечку, књижевну и издавачку дјелатност, непокретна и покретна културна добра, природу и екологију, националне паркове, проглашене заштићене зоне, музеје, галерије, спомен-подручја, филмску умјетност, музичку, ликовну и примијењену умјетност, архитектуру, дизајн, удружења грађана која се баве културним дјелатностима, предлагање буџета за културу на нивоу Републике, праћење, припрему, анализирање утрошка финансијских средстава и предлагање реалокације и измјене на основу тога, утврђивање визије, мисије, културне политике и стратегије културе, организацију и координацију активности на извршавању програмских активности из области културе, развој и увођење савремених система, метода и техника у области културе, сарадњу са установама из области културе, давање стручних упутстава буџетским корисницима из области културе, сарадња са другим органима, организацијама и појединцима из области културе, међународну сарадњу у области културе, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства, обавља информативно-документацијску и издавачку дјелатност и друге послове у складу са законом.

Члан 20.

Министарство унутрашњих послова обавља стручне послове који се односе на заштиту од угрожавања Уставом утврђеног поретка и угрожавања безбједности Републике, заштиту живота и личне безбједности грађана, заштиту свих облика својине, спречавање и откривање кривичних дјела, проналажење и хватање учинилаца кривичних дјела, одржавање јавног реда и мира, обезбјеђење одржавања јавних скупова, обезбјеђење одређених личности и објеката, криминалистичко-техничка вјештачења, безбједност и контрола саобраћаја на путевима, промет, превоз и инспекцијски надзор у вези са прометом и превозом експлозивних материја, превоз опасних материја, заштита од пожара, вођење статистичких и оперативних евиденција потребних за обављање послова Министарства у складу са важећим законима и прописима, пружање помоћи ради отклањања посљедица којима се угрожава безбједност лица и имовине у већем обиму и сарадња са другим полицијским органима у Босни и Херцеговини, врши управне и друге стручне послове који се односе на одређивање и евидентирање јединственог матичног броја, пребивалишта и боравишта грађана, личне карте, путне исправе, регистрацију моторних и прикључних возила, возачке дозволе, контрола набављања, држања и ношења оружја и муниције, школовање, стручно оспособљавање и усавршавање кадрова за потребе органа за унутрашње послове, утврђивање и организовање функционалних система веза Министарства, послове примјене информационих технологија, планирања и развоја база података и апликација, материјално-финансијске и имовинске послове за потребе Министарства, кадровске послове, послове надзора над законитошћу рада и примјене прописа из области управних-унутрашњих послова, послови који се односе на рад агенција за обезбјеђење личности и објеката, послове стратегије и планирања и европских интеграција, поступање по представкама грађана, послове цивилне заштите, сарадњу са другим органима управе и институцијама Републике и Босне и Херцеговине, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства и друге послове у складу са законом.

Члан 21.

Министарство здравља и социјалне заштите обавља управне и друге стручне послове који се односе на: анализу и праћење здравственог стања и здравствених потреба становништва, припрему и спровођење здравствене политике и здравствених стратегија, унапређивање система квалитета здравствене заштите, анализу, планирање и праћење финансирања здравствене заштите, стање у области здравственог осигурања и јавних набавки, планове и програме капиталних улагања и инвестиција у сектору здравства, процјену резултата примјене здравствене политике и здравствених стратегија, планова и програма, план мреже здравствених установа и организацију здравственог система, надзор над стручним радом и управљањем здравствених установа и других организација у здравственом сектору, планирање и примјену здравствених технологија у здравственим установама, стручно усавршавање и специјализацију здравствених радника, додјелу звања примаријуса, производњу и промет лијекова, отрова, хемикалија и медицинских средстава, планирање, координацију и предузимање мјера ради обезбјеђења квалитетних, сигурних и ефикасних лијекова и коришћења лијекова и медицинских средстава у систему здравствене заштите, здравствену исправност воде, животних намирница и предмета опште употребе, послове из области заштите од зрачења и радијационе сигурности, управљање медицинским отпадом, праћење савремених достигнућа у развоју здравствених система Европске уније и усклађивање здравственог система Републике са њиховим стандардима и нормативима ради испуњавања услова у процесу европских интеграција, припрему, примјену и надзор над одобреним програмима и пројектима и презентацију резултата њиховог спровођења на домаћим и међународним конференцијама, праћење достигнућа и правца развоја контроле и процјене здравствених система у другим државама и развој сопственог система, сарадњу са институцијама и другим организацијама у здравственом систему, струковним удружењима здравствених радника, међународним здравственим организацијама и невладиним организацијама из области здравства, остваривање права из социјалне, породичне и дјечије заштите, планирање и функционисање система социјалне, породичне и дјечије заштите, планирање и финансирање остваривања појединих права из социјалне заштите, програме изградње, санације, адаптације и опремања установа социјалне заштите и развојне програме усмјерене на унапређивање система социјалне, породичне и дјечије заштите, надзор над стручним радом установа социјалне и дјечије заштите, планирање и координацију додатног стручног усавршавања радника социјалних дјелатности, увођење стандарда стручног рада и услуга које се пружају у установама социјалне заштите, учешће у изради, припремању и спровођењу стратешких докумената и програма из области социјалне, породичне и дјечије заштите, подстицање и унапређивање породично-правних и социјално-заштитних облика збрињавања дјеце, омладине и пунољетних лица без породичног старања, праћење и подстицање развоја програма социјалне, породичне и дјечије заштите, социјалне рехабилитације и оспособљавања лица са инвалидитетом, праћење, анализирање и проучавање појаве и потребе у области социјалне, дјечије и породично-правне заштите, праћење стања социјалне угрожености и социјалних потреба становништва, подстицање и координацију социјално-хуманитарне активности, сарадњу са невладиним и другим домаћим и међународним организацијама чија је дјелатност у вези са облашћу социјалне, породичне и дјечије заштите, усклађивање законских рјешења са стандардима социјалне заштите који се примјењују у Европској унији, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства и друге послове у складу са законом.

Члан 22.

Министарство породице, омладине и спорта обавља управне и друге стручне послове који се односе на: анализирање демографских кретања, праћење и предлагање мјера пронаталитетне политике, промовисање породичних вриједности и здравог породичног живота, развијање и подржавање пројеката и програма удружења усмјерених на добробит дјеце и породице, предлагање програма и учешће у едукацији стручњака који раде са дјецом, младима и породицама ради подизања квалитета породичног живота и демографског развоја Републике, промовисање права дјетета, међународну сарадњу у области подизања квалитета породичног живота, демографског развоја и права дјетета, пружање стручне помоћи и других помоћи у раду Савјета за дјецу Републике, стручну и другу помоћ у раду Савјета за демографску политику Републике, утврђивање националног акционог плана и омладинске политике Републике и старање о њеној примјени, стварање претпоставки за рјешавање омладинске проблематике - запошљавање младих, побољшање њиховог социјалног статуса, укључивање у друштво, реализацију омладинских пројеката, подстицање активног учешћа младих у друштву, оснивање центара за младе, сарадњу са омладинским организацијама, међународну сарадњу у области омладинског организовања и дјеловања, стварање услова за развој спорта на нивоу Републике и његово правно регулисање, утврђивање стратегије развоја спорта у Републици и праћење реализације стратешких и програмских задатака, остваривање међународне сарадње самостално или преко заједничких органа БиХ, израду краткорочних и дугорочних планова (олимпијски циклус) развоја спорта Републике и програма развоја спорта и прикупљање средстава за њихову реализацију, утврђивање критеријума за њихову расподјелу и праћење намјенског утрошка тих средстава, стварање услова за унапређивање стручног рада, утврђивање стања спортских објеката и потреба за новим, стварање претпоставки за коришћење спортских објеката и терена, регистрацију спортских организација и других организација у спорту, прикупљање и обраду статистичких података и вођење укупне информатике у спорту, координацију рада гранских спортских савеза Републике, града и општине те надлежних органа, надзор над радом спортских организација и других организација у спорту, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства и друге послове у складу са законом.

Члан 23.

Министарство индустрије, енергетике и рударства врши управне и друге стручне послове који се односе на: црну металургију, производњу и прераду обојених метала, прераду неметала, металопрерађивачку дјелатност, машиноградњу, производњу саобраћајних средстава, бродоградњу, производњу електричних машина и апарата, намјенску производњу, производњу базних хемијских производа, прераду хемијских производа, индустријску прераду дрвета, производњу финалних производа од дрвета, производњу и прераду папира, прераду каучука, графичку дјелатност, производњу текстилних предива и тканина, производњу готових текстилних производа, производњу коже и крзна, производњу кожне обуће и галантерије, сакупљање и примарну прераду индустријских отпадака, подстицање развоја институција за унапређење и развој предузетништва-занатства, стратегију развоја малих и средњих предузећа, стратегију развоја занатско-предузетничке дјелатности, планирање средстава за реализацију и спровођење стратегија и политике развоја, подстицање улагања средстава у домаћа предузећа у области индустрије, вођење електроенергетске политике, планирање и вођење електроенергетске стратегије, електро-енергетско билансирање и дугорочно планирање, праћење сигурности и квалитета снабдијевања електричном енергијом, развој унутрашњег тржишта електричне енергије, експлоатацију ресурса у сврху производње електричне енергије, развој и изградњу електроенергетских објеката, додјелу концесија за истраживање, градњу и експлоатацију енергетских објеката, промоцију и вођење енергетске ефикасности, промоцију обновљивих извора електричне енергије, учешће у активностима у подручјима енергетике и коришћења природних ресурса на међународном плану, производњу и прераду нафте и нафтних деривата, природни гас, производњу и промовисање употребе биогорива, безбједан цјевоводни транспорт гасовитих и течних угљиководоника, предузимање мјера ради обезбјеђења сигурности снабдијевања нафтом и гасом, израду средњорочне и дугорочне стратегије за енергенте (нафту, гас и биогориво), анализу стања и пословања предузећа из области енергетике, предлагање мјера за подстицање развоја сектора нафте, гаса и биогорива, додјелу концесија за изградњу нових објеката за транспорт нафте и гаса, истраживање и експлоатацију течних и гасовитих угљиководоника (сирова нафта и гас) и других природних гасова, геолошка истраживања и експлоатацију природних и техногених минералних сировина: металичних, неметаличних - обухватајући и ресурсе за производњу грађевинских материјала, радиоактивних минералних сировина, све врсте соли и соних вода, подземне воде (питке, индустријске, минералне, термалне, термоминералне) и геотермалне ресурсе, верификацију резерви минералних сировина и вођење њиховог катастра, вођење катастра истражних и експлоатационих одобрења, додјелу концесија за истраживање и експлоатацију минералних ресурса, вођење катастра додијељених концесија у области енергетике, рударства и геологије, надзор над радом јавних предузећа и осталих предузећа са већинским државним власништвом из ресорне надлежности, мјерама економске и развојне политике подстицање развоја ресорних привредних области; стимулативним мјерама и непосредним контактима са заинтересованим улагачима подстицање улагања средстава заинтересованих лица у домаћа предузећа у овим областима, праћење утицаја мјера економске политике на кретање индустријске производње, производње у енергетици и рударству у цјелини и по појединим гранама и значајним предузећима, учешће у изради и доношење техничких прописа из ресорних надлежности и њихово усклађивање са законодавством ЕУ (acquis communautaire), учешће у изградњи и развоју система оцјењивања усаглашености и осталих области инфраструктуре квалитета (метрологија, стандардизација, акредитација и сл.) у Републици и БиХ, учешће у процесима европских интеграција и пројектима везаним за њих у области индустрије, енергетике, рударства, геологије и инфраструктуре квалитета, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства и друге послове у складу са законом.

Члан 24.

Министарство трговине и туризма обавља управне и друге стручне послове који се односе на: промет робе и услуга у земљи и иностранству, туризам и угоститељство, занатство, функционисање јединственог тржишта, утицај привредног система и економске политике на тржишту робе и услуга, однос понуде и потражње, стратегију и политику развоја трговине и туризма, општу туристичку информативно-пропагандну дјелатност, снабдјевеност тржишта, цијене робе и услуга, планирање развоја, заштиту и одрживо коришћење туристичких простора, истраживање туристичког тржишта, заштиту потрошача, робне резерве, предузећа и друга правна лица у области промета, туризма и угоститељства, самосталне радње и друге облике самосталног привређивања у свим привредним и другим дјелатностима, осим самосталног привређивања у дјелатностима у којима је законом утврђен дјелокруг другог републичког органа управе, вођење првостепеног управног поступка, послове управног надзора, пружање информација путем медија и других видова информисања о раду, учешће у изради и доношење прописа из ресорне надлежности и њихово усклађивање са законодавством ЕУ (acquis communautaire), учешће у процесима европских интеграција и пројектима везаним за њих у области трговине, туризма и угоститељства, формирање и установљавање базе података и одговарају-

њих регистара по областима из надлежности Министарства, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства и друге послове у складу са законом.

Члан 25.

Министарство рада и борачко-инвалидске заштите обавља управне и друге стручне полове који се односе на: радне односе радника и њихова права из рада у свим облицима рада, изузев радника који имају статус државних службеника, зарада и осталих примања по основу рада, запошљавање, професионалну рехабилитацију, оспособљавање и запошљавање инвалида, заштиту на раду, међународне конвенције из области рада, колективни уговор, привремено запошљавање радника у иностранству у координацији са надлежним органима БиХ, остваривање права радника привремено запослених у иностранству, њихов повратак и запошљавање, пензијско и инвалидско осигурање за све облике рада, сарадња са другим органима и организацијама ради развоја и унапређивања европских интеграционих процеса, права бораца, војних инвалида, породица погинулих бораца и цивилних жртава рата и друге послове од значаја за ове кориснике права, вођење одговарајуће евиденције о лицима која су учествовала у Отаџбинском рату у саставу оружаних снага и о другим лицима, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства и друге послове у складу са законом.

Члан 26.

Министарство саобраћаја и веза врши управне и стручне послове који се односе на: друмски саобраћај, безбједност друмског саобраћаја, техничку исправност моторних возила и издавање одобрења за рад станица за техничке прегледе моторних возила, јавне путеве (аутопутеве, магистралне путеве и регионалне путеве), расподјелу међународних билатералних дозвола за превоз робе у међународном друмском саобраћају, издавање лиценци за возаче и возила у међународном друмском саобраћају; жељезнички саобраћај, безбједност жељезничког саобраћаја, жељезничку инфраструктуру, индустријске жељезнице, градске жељезнице и жичаре, верификацију предузећа за производњу жељезничке опреме, одобравање прототипних уређаја и уврштавање у саобраћај нових жељезничких возила; ваздушни саобраћај, аеродроме, авио-предузећа, удружења и асоцијације у области ваздушног саобраћаја; ријечни и језерски саобраћај, безбједност ријечног и језерског саобраћаја, уређење пловних путева, пловне објекте и њихову регистарцију, водну инфраструктуру (луке, пристаништа, товаришта и друго), издавање увјерења о оспособљености за управљање чамцем, саобраћајне сагласности и одобрења за управљавање бродова; комбиновани саобраћај и претоварне услуге; систем веза; радио везе; поштански, телеграфски и телефонски саобраћај; телекомуникације, телекомуникациону инфраструктуру радио-дифузног система; праћење и усмјеравање развоја свих видова саобраћаја и телекомуникација; координацију реформе саобраћаја према правилима Европске уније; предлагање закона и доношење подзаконских акта из области саобраћаја; координацију при изради дугорочних и средњорочних планских докумената развоја саобраћаја Републике; израду стратешких инфраструктурних пројеката и инвестиционих програма из области саобраћаја и других инфраструктурних радова који су од значаја за одрживи развој Републике, а који се у потпуности или дјелимично финансирају средствима буџета; пружање информација путем медија и других видова информисања о свом раду, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства и друге послове у складу са законом

Члан 27.

Министарство науке и технологије врши управне и друге стручне послове који се односе на: научноистраживачку дјелатност, стратегију научноистраживачког развоја Републике, подстицање основних, примијењених и развојних истраживања и других видова научноистраживачког рада, оснивање и обављање дјелатности научноистраживачких института, промоцију развоја научноистраживачке дјелатности, обезбјеђење инфраструктуре за обављање научноистраживачке дјелатности, научну публицистику, систем научног информисања и комуницирања, учествовање у међународној научноистраживачкој дјелатности, стратегију технолошког развоја Републике засновану на јединственом научнотехнолошком систему и знању, подстицање развоја и унапређивање технологија, а посебно информационо-комуникационих технологија, трансфер технологија, подстицање и промоцију развоја инфраструктуре за развој технологија и технопредузетништва, увођење савремене опреме, учешће у међународним програмима, пројектима и скуповима нових технологија, иновације, надзор у области технологије, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства и друге послове у складу са законом.

Члан 28.

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде обавља управне и друге стручне послове који се односе на: дефинисање и спровођење мјера стуктуре пољопривредне и структурне политике у пољопривреди, праћење реализације Стратегије пољопривреде Републике, дефинисање и спровођење политике руралног развоја, спровођење мјера подстицаја у пољопривреди, унапређивање конкурентности пољопривредне производње, економско-социјалне ревитализације села и сеоске инфраструктуре, усклађивање домаће пољопривредне политике и прописа према међународним стандардима и спровођење обавеза из трговинских споразума, организовање финансијске, рачуноводствене и извјештајне функције за плаћање из државних и међународних средстава подршке, организовање и спровођење активности из области земљишне политике, заштите уређења и коришћења пољопривредног земљишта, заштите и унапређења здравља биља од штетних организама, спречавања уношења и ширења карантински и економски штетних организама, издавање рјешења и сагласности из области заштите здравља биља, регистрације средстава за заштиту и исхрану биља, издавње дозвола за увоз, производњу и промет средстава за заштиту здравља и заштиту биља, контрола производње биља, сјемена и садног материјала, издавање дозвола за увоз, производњу и промет биља, сјемена и садног материјала, узгој и селекцију у пољопривреди, едукацију пољопривредних произвођача, сортне листе, очување генетских ресурса, средства за исхрану биља, пољопривредно задругарство, функционисање противградне заштите, праћење и процјену и оцјену свих активности, прехрамбену индустрију, индустрију сточне хране и пића, прераду дувана, здравствену заштиту животиња, производа, сировина и отпадака животињског поријекла, сјемена за вјештачко осјемењавање и предмета којима се може пренијети заразна болест, храну за животиње и компоненте за производњу хране за животиње, регистрацију и рад ветеринарских организација, регистрацију фарми животиња и пијаца, безбједност хране, регистрацију и рад објеката за производњу намирница животињског поријекла, регистрацију и рад објеката за производњу хране за животиње, нешкодљиво уклањање лешева и отпадака животињског поријекла и објекта за њихову прераду, производњу и промет лијекова и биолошких средстава за употребу у ветеринарству, вођење регистра и базе података у ветеринарству и издавање ветеринарске документације, праћење, усклађивање и спровођење утврђене политике и смјерница и обезбјеђивање извршавања закона и других прописа у области ветеринарске дјелатности, едукацију ветеринара, унапређивање мјера здравствене заштите животиња, остваривање сарадње са надлежним органима и организацијама Федерације БиХ и БиХ, управљање и газдовање шумама и шумским земљиштем, заштиту шума, инвентуру и мониторинг, информациони систем и одржавање базе података, припрему шумарске политике, прописе у области шумарства, ловства и стандарда, дефинисање стратегије развоја и програма у шумарству и ловству, дефинисање

финасирања шумарства и ловства и израду приједлога буџета, давање сагласности и мишљења на планове и газдовање шумама и ловиштима, уређивање правних односа на шумама и шумском земљишту у својини Републике, уређивање односа и услова производње, промета и употребе шумског сјемена и шумских садница, шумарску екологију, заштиту шума од елементарних непогода и антропогених утицаја, очување шумског генофонда, међусекторску и међуресорну сарадњу, представљање сектора шумарсва у односу на окружење, спровођење интегралног управљања водама у складу са законом, организовање управљање водама, доношење планова, програма и стратегија, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства, организовање праћења и спровођење неопходних мјера да би се спријечила дерогација површинских и подземних вода у складу са законом и директивама, прописује услове водоснабдијевања, прикупљања и пречишћавања комуналних отпадних вода, утврђивање постојања јавног интереса за коришћење јавног водног добра, утврђивање припадности водном добру, одлучивање о статусу поједине врсте водног добра, вођење интегралног информационог система Републике, утврђивање посебне мјере безбједности, прикупљање, расподјелу и координацију коришћења и намјенских утрошака водних накнада на подручју Републике, издавање водопривредних аката, додјељивање обављања одређених дужности управним организацијама из области вода које су прописане законом или другим прописом и друге послове у складу са законом.

Члан 29.

Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију врши управне и друге стручне послове који се односе на: интегрално планирање и уређење простора, примјену Просторног плана Републике, управни надзор, ревизију и давање сагласности на просторне планове јединица локалне самоуправе и посебних подручја, на урбанистичке и регулационе планове, ревизију просторно-планске документације, развојне програме и инвестиционо-техничке документације од посебног интереса за Републику, урбанистичко планирање, грађење, успостављање јединствене централне базе података о простору Републике, давање овлашћења правним и физичким лицима за обављање дјелатности у дјелокругу Министарства, испитивање и стручно оспособљавање, уређење грађевинског земљишта, производњу грађевинског материјала, развој и услуге у области грађевинарства, стамбену изградњу и њено финансирање, стамбено задругарство, стамбене односе, стицање својине над стамбеним зградама и становима у заједничкој својини, одржавање и управљање стамбеним зградама и заједничким дијеловима стамбених зграда, друге послове из стамбено-комуналне дјелатности интегралну заштиту и унапређење животне средине и природе уопште, истраживање, планирање и управљање кроз мјере заштите животне средине, свеобухватну заштиту добара од општег интереса, природне ресурсе, природно и културно насљеђе, учешће у изради и реализацији програмских аката на међународном и домаћем нивоу из области заштите животне средине, остваривање и координацију стручне сарадње и размјене искуства са међународним и домаћим органима и организацијама и невладиним организацијама у области заштите животне средине, учешће у реализацији пројеката финансираних од стране међународних финансијских организација у области заштите животне средине, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства учешће у процесима европских интеграција кроз пројекте и програме финансирања у области просторног планирања, грађевинарства и екологије, те друге послове у складу са законом.

Члан 30.

Министарство за избјеглице и расељена лица обавља управне и друге послове који се односе на: систем заштите расељених лица, избјеглица и повратника; остваривање права избјеглица, расељених лица и повратника у складу са Конвенцијом о статусу избјеглица из 1951. године и Протоколом о статусу избјеглица од 1967. године; обезбјеђење пуне правне заштите ових лица у складу са Анексом 6. и 7. Општег оквирног Споразума за мир у Босни и Херцеговини; статусна и имовинска права избјеглица, расељених лица и повратника; обезбјеђивање алтернативног смјештаја за избјеглице, расељена лица и повратнике; права избјеглица у Републици; реконструкцију и изградњу, управљање и одржавање објеката за смјештај расељеног социјално угроженог становништва; учешће у обнови, реконструкцији и изградњи стамбеног простора, инфраструктуре, културних, вјерских и јавних објеката у сврху повратка и ресоцијализације; пројектовање, надзор у области обнове, реконструкције и изградње из надлежности Министарства; програме ресоцијализације социјално угрожених категорија избјеглица, расељених лица и повратника; координацију рада са Министарством за људска права и избјеглице Босне и Херцеговине, Министарством за расељена лица и избјеглице Федерације Босне и Херцеговине и међународним организацијама које реализују програме ресоцијализације избјеглог и расељеног становништва, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства и друге послове предвиђене законом.

Члан 31.

Министарство за економске односе и регионалну сарадњу обавља управне и друге стручне послове који се односе на: иницирање, координацију и праћење пројеката који имају развојни карактер, координацију активности у вези са израдом и примјеном стратегије економског развоја, јачање капацитета за припрему и реализацију развојних пројеката, стварање повољнијих услова за инвестирање и помоћ потенцијалним инвеститорима, вођење регистра концесија и регистра донација у јавном сектору, сарадњу са међународним организацијама ради координације донаторске помоћи, координацију активности министарстава у вези са коришћењем средстава које Европска унија ставља на располагање БиХ, унапређивање економске и других облика сарадње са регијама Европе и свијета, иницирање, припремање и предлагање споразума и протокола за успостављање и развој међурегионалне сарадње и праћење њихове примјене, учествовање у припремању међународних уговора и споразума о сарадњи из области економских односа, учествовање у развоју спољнотрговинских политика и регионалних политика развоја, нормативно уређивање организовања и рада привредних представништава Републике у иностранству, праћење реализације програма и планова рада привредних представништава, промовисање привредних потенцијала Републике у иностранству, привлачење страних улагања у Републику и подстицање извоза, учествовање у предлагању мјера за усклађивање стратегија и политика Републике са стандардима Европске уније, координација активности и обезбјеђење међусекторске сарадње на усклађивању закона и других прописа Републике са законодавством Европске уније, стручна подршка предлагачима прописа у процесу усклађивања законодавства, провјера усклађености нацрта и приједлога закона и других прописа Републике са законодавством Европске уније, успостављање и нормативно уређивање система процјене утицаја прописа, процјену ефеката појединих прописа, оцјена оправданости увођења нових формалности, вођење и унапређење регистра одобрења и инспекцијских провјера, сарадњу са пословним удружењима, организацијама и институцијама у земљи и иностранству, координацију активности на јачању капацитета министарстава за развојну помоћ Европске уније, спровођење стратегије интегрисања и хармонизацију законодавства Републике са прописима Европске уније, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства и друге послове у складу са законом.

Члан 32.

Републичке управе су:

а) Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове,

б) Пореска управа,

в) Републичка управа за инспекцијске послове,

г) Републичка управа цивилне заштите,

д) Републички девизни инспекторат и

ђ) Републичка управа за игре на срећу.

Члан 33.

(1) **Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове** обавља управне и друге стручне послове који се односе на: премјер и успостављање катастра непокретности, обнову премјера и катастра непокретности, одржавање катастра премјера и непокретности, катастра комуналних уређаја, осим послова који су законом пренесени у надлежност јединица локалне самоуправе, катастарско класирање и бонитирање земљишта, картографисање територије Републике, вођење техничке архиве оригинала планова и карата, основних геодетских радова, стручни надзор над пословима премјера и катастра непокретности, катастра земљишта, катастра комуналних уређаја, комасацију земљишта и премјеравање земљишта за посебне потребе, својинскоправне и друге стварноправне односе на некретнинама у државној својини, имовинскоправне односе на земљишту и зградама, експропријацију, узурпације, аграрне односе, престанак државне својине, успостављање ранијих својинскоправних односа на земљишту у државној својини - денационализација, евиденције о некретнинама и правима на некретнинама, имовинско-правне послове у вези са некретнинама на којима Република има право располагања, надзорне, нормативно-правне и аналитичке послове и друге послове у складу са законом.

(2) Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове је у саставу Министарства правде.

Члан 34.

(1) **Пореска управа** обавља управне и друге стручне послове који се односе на: утврђивање обавеза обвезника на основу њихових књига и евиденција као и других доказа, укључујући све чињенице на основу евиденција, захтијевање од обвезника и других лица да предоче документе и друге информације неопходне за спровођење и извршавање пореских закона, истраживање чињеница и прикупљање доказа о могућим прекршајима и кривичним дјелима из области пореза, издавање прекршајног налога, подношење захтјева за вођење прекршајног поступка, подношење извјештаја надлежном тужилаштву, објављивање података о утврђеном, а ненаплаћеном порезу и имена обвезника путем медија, предлагање судовима предузимање радњи за спровођење и извршење пореских закона, вођење евиденције о обвезницима, обавјештавање обвезника на њихов захтјев о постојећим порезима, поступцима и условима плаћања пореза, обавјештавање обвезника о њиховим правима и обавезама поводом инспекцијског надзора, едуковања у вези са пореским законима, прослеђивање информација, укључујући пореске тајне које су откривене током прикупљања података или се за њих сазнало током прикупљања других информација органима надлежним за спровођење закона када постоји сумња да је почињен прекршај или кривично дјело, инспекцијски надзор, принудну наплату и друге послове у складу са законом.

(2) Пореска управа је у саставу Министарства финансија.

Члан 35.

(1) **Републичка управа за инспекцијске послове** обавља инспекцијске, управне и друге стручне послове који се односе на инспекцијски надзор над прометом робе и услуга, у области пољопривреде, заштите биља, слатководног рибарства, здравствене заштите животиња, ветеринарске дјелатности, шумарства, ловства, енергетике, рударства, геологије, нафте, гаса, посуда под притиском, вода, саобраћаја, веза, просторног уређења, урбанизма, грађења, екологије, геодетских послова, рада, запошљавања, заштите на раду, здравствене заштите људи, санитарне заштите, производње и промета лијекова, отрова и опојних дрога, заштите од јонизујућег и нејонизујућег зрачења, социјалне заштите, породичне заштите, дјечије заштите, заштите од пожара, васпитања, образовања, ученичког и студентског стандарда и друге послове у складу са законом.

(2) Републичка управа за инспекцијске послове је самостална републичка управа.

Члан 36.

(1) **Републичка управа цивилне заштите** обавља управне и друге стручне послове који се односе на праћење, усклађивање и спровођење утврђене политике и смјерница и обезбјеђење извршења закона и других прописа у области цивилне заштите, израду програма цивилне заштите Републике, израду процјене угрожености на цијелој територији Републике, предлагање плана цивилне заштите Републике, прикупљање података о свим врстама појава и опасности које могу довести до природне и друге несреће по људе и материјална добра на угроженом подручју, осматрање, обавјештавање и узбуњивање, организовање, припрему и обучавање службе цивилне заштите у складу са програмима и плановима обуке, организовање и опремање јединица цивилне заштите на нивоу Републике, вршење избора и вођење научноистраживачких пројеката у области цивилне заштите, пружање стручне помоћи, доношење упутстава и инструкција за рад службе цивилне заштите јединица локалне самоуправе, инспекцијски надзор у области цивилне заштите, уклањање НУС-а, деминирање, међународну сарадњу из области цивилне заштите, спасавање од природних и других несрећа, предузимање превентивних, оперативних и постоперативних мјера у случају настанка природних и других несрећа, вођење евиденција у области цивилне заштите и друге послове у складу са законом.

(2) Републичка управа цивилне заштите је у саставу Министарства унутрашњих послова.

Члан 37.

(1) **Републички девизни инспекторат** обавља управне и друге стручне послове који се односе на инспекцијску контролу, односно надзор девизног и спољнотрговинског пословања и кредитних и других пословних односа са иностранством, покретање прекршајног поступка издавањем прекршајног налога и подношењем захтјева за покретање поступка пред надлежним судом, подношење извјештаја надлежним тужилаштвима и другим органима због откривених кривичних дјела, доношење рјешења у управном поступку, подношење информација о проблемима уоченим у инспекцијској контроли и предлагање отклањања утврђених недостатака у примјени прописа, сарадњу са другим инспекцијским и другим надлежним органима, пружање стручне помоћи у девизном и спољнотрговинском пословању, иницирање израде и учешће у изради прописа из области девизног и спољнотрговинског пословања и друге послове у складу са законом.

(2) Републички девизни инспекторат је у саставу Министарства финансија.

Члан 38.

(1) **Републичка управа за игре на срећу** врши управне и друге стручне послове који се односе на: издавање и одузимање одобрења за приређивање игара на срећу, спроводи поступак додјеле концесија за приређивање игара на срећу путем казина у складу са законом, утврђује испуњеност просторних, техничких и информационих услова потребних за приређивање игара на срећу, спроводи поступак додјеле овлашћења за обављање техничког прегледа апарата за игре на срећу, издавање посебних ознака које су приређивачи дужни истаћи на мјестима на којима се приређују игре на срећу, одобрава промет томболских картица за приређивање томболе затвореног типа, преглед просторија у којима се приређују игре на сре-

ћу, увид у радње које су непосредно или посредно повезане са приређивањем игара на срећу, пословне књиге, извјештаје, евиденције, информационе системе и друга документа или податке на основу којих се може утврдити пословање приређивача, обавља инспекцијски надзор приређивача, усклађује и спроводи утврђену политику и осигурава извршавање закона и других прописа у области игара на срећу, припрема нацрте подзаконских аката, доноси рјешења у поступку обављања инспекцијског надзора, води евиденције о пословима из своје надлежности и врши друге послове у складу са законом и другим прописима Републике.

(2) Републичка управа за игре на срећу је у саставу Министарства финансија.

Члан 39.

Републичке управне организације су:

а) Републички секретаријат за законодавство,

б) Агенција за државну управу,

в) Агенција за воде обласног ријечног слива Саве,

г) Агенција за воде обласног ријечног слива Требишњице,

д) Агенција за шуме,

ђ) Агенција за аграрна плаћања,

е) Агенција за пружање стручних услуга у пољопривреди,

ж) Агенција за узгој и селекцију у сточарству,

з) Републички секретаријат за вјере,

и) Републички завод за статистику,

ј) Републички педагошки завод,

к) Републички завод за стандардизацију и метрологију,

л) Републички центар за истраживање ратних злочина,

љ) Републичка дирекција за робне резерве,

м) Републичка дирекција за промет наоружања и војне опреме,

н) Републичка дирекција за цивилну ваздушну пловидбу,

њ) Републичка дирекција за обнову и изградњу,

о) Републички завод за заштиту културно-историјског и природног насљеђа,

п) Републички хидрометеоролошки завод,

р) Архив Републике,

с) Републички завод за просторно планирање,

т) Републички завод за грађевинарство,

ћ) Републички завод за геолошка истраживања,

у) Центар за пружање бесплатне правне помоћи и

ф) Завод за образовање одраслих.

Члан 40.

(1) **Републички секретаријат за законодавство** обавља стручне послове који се односе на: изграђивање, праћење и унапређивање правног система Републике; информисање Владе о остваривању уставности и законитости; обезбјеђивање усаглашености закона, других прописа и општих аката са Уставом и правним системом у поступку њиховог доношења, давањем стручних мишљења о нацртима и приједлозима закона и других прописа који се упућују Влади; обезбјеђивање методолошког јединства, нормативно-техничке и језичке ваљаности, као и редиговање коначног текста нацрта, односно приједлога закона; вршење надзора над усаглашености са законима и старање о објављивању правилника и других општих аката републичких органа управе у "Службеном гласнику Републику Српске"; припремање закона и других прописа из надлежности Секретаријата; старање о начину хармонизације прописа Републике са законодавством Европске уније и координација са надлежним министарствима у циљу што квалитетнијег преузимања европског законодавства и његовог уграђивања у правни систем Републике; успостављање и одржавање у електронском облику регистра прописа Републике, те врши и друге послове у складу са законом.

(2) Републички секретаријат за законодавство је самостална републичка управна организација.

Члан 41.

(1) **Агенција за државну управу** обавља управне и друге стручне послове који се односе на: установљавање и спровођење јединствених правила и процедура за запошљавање, именовање, постављање, оцјењивање и напредовање државних службеника, планирање и реализовање у сарадњи са органима управе властитог органа и кадровских потреба тих органа, предлагање стратегије, доношење програма обучавања и општег стручног усавршавања државних службеника за све органе управе, као и примјена наведене стратегије и програма самостално или у сарадњи са другим органима и организацијама, предлагање Влади начина полагања стручног испита за рад у управи, доношење програма и организовање полагања испита за рад у републичкој управи, утврђивање највиших стандарда, правила и процедура руковођења у органима републичке управе, припремање и вођење Централног регистра државних службеника (кадрова), пружање стручне помоћи органима републичке управе у планирању, запошљавању и одлучивању о правима и обавезама државних службеника, подношење извјештаја и информација на захтјев републичке законодавне и извршне власти, издавачку дјелатност у вези са обуком и стручним усавршавањем државних службеника и друге послове у складу са законом.

(2) Агенција за државну управу је самостална управна организација са својством правног лица.

Члан 42.

(1) **Агенција за воде обласног ријечног слива Саве**, на подручју за које је надлежна, организује прикупљање, управљање и расподјелу података о водним ресурсима; организује праћење стања и коришћење вода - мониторинг, хидролошко стање, квалитативно стање, еколошко стање, те стање подземних вода; припрема планове управљања ријечним сливовима за свој обласни ријечни слив; припрема планове, елаборате и пројекте за спречавање и смањење штетних утицаја на воде; предузима хитне мјере на спречавању или смањењу утицаја штетних појава на воде; издаје водоправне акте у складу са законом; учествује у припреми извјештаја у складу са законом; промовише, организује и помаже истраживачки рад у области водних ресурса и њиховог одрживог управљања; организује подизање јавне свијести у односу на водне ресурсе; сарађује по питању координације израде и спровођења планова управљања водама са сличним органима у Федерацији БиХ, односно надлежним међународним тијелима за међународни ријечни слив; спроводи консултације са истим или сличним органима у Републици и Федерацији БиХ, спроводи и друге послове утврђене овим законом и посебним прописима и оне који јој се ставе у надлежност или их додијели надлежни орган.

(2) Агенција за воде обласног ријечног слива Саве има својство правног лица.

(3) Агенција за воде обласног ријечног слива Саве је у саставу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Члан 43.

(1) **Агенција за воде обласног ријечног слива Требишњице**, на подручју за које је надлежна, организује прикупљање, управљање и расподјелу података о водним ресурсима; организује праћење стања и коришћење вода - мониторинг, хидролошко стање, квалитативно стање, еколошко стање, те стање подземних вода; припрема планове управљања ријечним сливовима за свој обласни ри-

јечни слив; припрема планове, елаборате и пројекте за спречавање и смањење штетних утицаја на воде; предузима хитне мјере на спречавању или смањењу утицаја штетних појава на воде; издаје водоправне акте у складу са законом; учествује у припреми извјештаја у складу са законом; промовише, организује и помаже истраживачки рад у области водних ресурса и њиховог одрживог управљања; организује подизање јавне свијести у односу на водне ресурсе; сарађује о питању координације израде и спровођења планова управљања водама са сличним органима у Федерацији БиХ, односно надлежним међународним тијелима за међународни ријечни слив; спроводи консултације са истим или сличним органима у Републици и Федерацији БиХ, спроводи и друге послове утврђене овим законом и посебним прописима и оне који јој се ставе у надлежност или их додијели надлежни орган.

(2) Агенција за воде обласног ријечног слива Требишњице има својство правног лица.

(3) Агенција за воде обласног ријечног слива Требишњице је у саставу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Члан 44.

(1) **Агенција за шуме** врши стручне и техничке послове који се односе на: израду планских докумената (Основи за шуме у својини Републике), праћење спровођења планских докумената и вођење регистра планских докумената, обезбјеђење спровођења инвентуре шума на великим површинама, вођење евиденција и катастра шума и шумског земљишта, праћење здравственог стања шума, праћење утрошка средстава посебних намјена за шуме, стручну координацију послова који су у вези са приватним шумама и мјере подршке приватним шумовласницима, вршење општих, регионалних шумско-развојних и ловних планирања, обезбјеђење информација о стању на тржишту дрвних и осталих шумских производа, утврђивање неопходног минимума шумских дрвних сортимената, локалним предузећима за механичку прераду дрвета, са подручја са којег ти сортименти потичу, сарадњу у примијењеним истраживањима, развој стандарда и преношења знања у шумарству, промоцију интересних група у процесу планирања и одрживог газдовања шумским ресурсима свих облика својине, као и друге послове у складу са законом и другим прописима Републике.

(2) Агенција за шуме врши континуирану контролу и мониторинг извршених радова од стране корисника шума и прави годишњу анализу активности које је предузео корисник шума, са оцјеном рада корисника шума и приједлогом мјера у погледу даљег коришћење и експлоатације шума и шумског земљишта у својини Републике, укључујући и обавезу одржавања.

(3) Агенција за шуме има својство правног лица.

(4) Агенција за шуме је у саставу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Члан 45.

(1) **Агенција за аграрна плаћања** обавља стручне и друге послове који се односе на: успостављање јединственог система за сва аграрна плаћања, успостављање интегрисаног система контроле свих плаћања, успостављање сопственог рачуноводственог система, обезбјеђење транспарентности свих мјера подршке и исплата, усклађивање процедура у вези са аграрним плаћањима са процедурама и правилима Европске уније што подразумијева трошење домаћих средстава, али и средстава од међународних финансијских институција, успостављање система увезивања са регистрима и другим евиденцијама које се воде у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде: стварање техничког оквира за примјену система јединственог броја и система одлагања података, сарадњу са другим органима и организацијама у погледу размјене процедура и података, евидентирање и рачунску обраду захтјева, исплату захтјева корисницима по основу остваренога права на подстицајна средства, чување и архивирање свих докумената, вођење евиденције о додијељеним подстицајним средствима, мониторинг и достављање извјештаја и анализа Министарству, оспособљавање кадрова да би се осигурала јединствена примјена процедура и квалитетно спровођење мјера, обављање и других послова у складу са законом и другим прописима.

(2) Агенција за аграрна плаћања је у саставу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Члан 46.

(1) **Агенција за пружање стручних услуга у пољопривреди** обавља стручне и друге послове који се односе на: пружање стручних савјета, знања, инструкција и практичних вјештина пољопривредним произвођачима, као и другим клијентима; учествовање у прикупљању и обради података на свим нивоима пољопривредне производње, успостављање ефикасног тржишног информативног система с циљем прикупљања и анализе података у сврху правовременог пружања информација свим пољопривредним субјектима, представљање нових сорти хибрида гајених биљака, појаву биљних болести и штеточина, као и новонасталих болести у сточарској производњи, давање стручних мишљења и учествовање у изради пословних планова и захтјева за додјелу кредита за пољопривредну производњу, преношење знања о пољопривредној производњи с циљем очувања здраве животне средине, подстицање развоја руралног подручја и унапређења квалитета живљења на селу, подстицање и помагање оснивања различитих облика удруживања пољопривредника, обављање и других послова у складу са законом и другим прописима.

(2) Агенција за пружање стручних услуга у пољопривреди је у саставу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Члан 47.

(1) **Агенција за узгој и селекцију у сточарству** обавља стручне и друге послове који се односе на: вођење главне матичне евиденције по врстама домаћих животиња, обраду података и издавање увјерења (педигреа) о поријеклу и производним особинама квалитетне приплодне стоке, испитивање продуктивности квалитетне приплодне стоке и преношење особина на потомство, израду плана коришћења и дистрибуције сјемена квалитетних приплодних грла, израду ранг-листе приплодњака, организацију производње сјемена за осјемењавање стоке и оплођење јајне ћелије, вођење евиденције произвођача квалитетне приплодне стоке и новостворених раса и укрштанаца стоке и пчела, израду стручних упутстава и методологије рада на спровођењу мјера селекције стоке и примјени мјера за унапређење сточарства, као и контролу примјене прописаних метода и поступака за селекцију мјера за унапређење сточарства и гајења пчела, обављање и других послова у складу са законом и другим прописима.

(2) Агенција за узгој и селекцију у сточарству је у саставу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Члан 48.

(1) **Републички секретаријат за вјере** обавља стручне и друге послове који се односе на: остваривање односа и сарадње са Српском православном црквом, Римокатоличком црквом, Исламском вјерском заједницом, јеврејским општинама и другим вјерским заједницама и њихов правни положај у друштву, сарадњу са црквама и вјерским заједницама на обнови и изградњи вјерских објеката, рјешавање имовинско-правних односа, очување културне и историјске баштине, радно-правне односе и остваривања права свештених лица и вјерских службеника из области пензијског и инвалидског и здравственог осигурања и друге послове у складу са Уставом.

(2) Републички секретаријат за вјере је у саставу Министарства просвјете и културе.

Члан 49.

(1) **Републички завод за статистику** производи и врши достављање статистичких података Републике на стручан и транспарентан начин.

(2) Производња статистичких података посебно се односи на: припрему, прикупљање, чување, обраду, анализу и дистрибуцију статистичких података на основу јединствене методологије и јединствених статистичких стандарда; вођење, одржавање и развој административних и статистичких регистара и изградњу статистичког информационо-комуникационог система и вођење база података.

(3) Републички завод за статистику сарађује са произвођачима званичне статистике који су обухваћени Статистичким програмом Републике и координише активности на производњи званичне статистике у Републици.

(4) Републички завод за статистику обезбјеђује статистичке податке за производњу и достављање статистичких података БиХ.

(5) Републички завод за статистику учествује у изради закона и других прописа у дијелу у коме је предвиђено коришћење статистичких података и обавља и друге послове у складу за законом и другим прописима.

(6) Републички завод за статистику је у саставу Министарства финансија.

Члан 50.

(1) **Републички педагошки завод** обавља стручне и друге стручне послове који се односе на стручне и савјетодавне послове у праћењу, унапређивању и развоју васпитања и образовања у предшколском, основном и средњем образовању, развој наставних планова и програма у предшколским установама, основним и средњим школама и домовима ученика, праћење и вредновање квалитета у предшколским установама, основним и средњим школама и домовима ученика, педагошки, савјетодавни, инструктивни, корективни и надзорни рад у предшколским установама, основним и средњим школама и домовима ученика, истраживачки и аналитички рад у функцији унапређивања васпитно-образовне праксе, организовање смотри и такмичења ученика и васпитно-образовних радника, развој програма стручног усавршавања васпитно-образовних радника и организовање спровођења едукације, развој модела педагошке документације за предшколске установе, основне и средње школе, развој програма васпитно-образовног рада у домовима ученика, утврђивање методологије израде годишњих програма рада предшколских установа, основних и средњих школа и домова ученика, развој програма цјелодневног и продуженог боравка у васпитно-образовним установама, издавање стручне периодике за потребе ученика и васпитно-образовних радника и друге послове у складу са законом.

(2) Републички педагошки завод је у саставу Министарства просвјете и културе.

Члан 51.

(1) **Републички завод за стандардизацију и метрологију** врши управне и друге стручне послове који се односе на: доношење и дистрибуцију стандарда Републике (СРС стандарди), учествовање у изради и доношењу стандарда Босне и Херцеговине (БАС стандарди), формирање стандардотеке СРС стандарда и других стандарда, доношење прописа о верификацији мјерила, вршење верификације мјерила, осигуравање сљедивости еталона и референтних материјала, учествовање у одржавању и чувању еталона и референтних материјала, доношење прописа из области контроле предмета од драгоцјених метала у Републици, вршење испитивања и верификације предмета од драгоцјених метала, вођење регистра одобрених знакова произвођача и увозника предмета од драгоцјених метала и обавља остале послове из области стандардизације, метрологије и контроле предмета од драгоцјених метала прописане посебним законима и прописима Републике и Босне и Херцеговине.

(2) Републички завод за стандардизацију и метрологију је у саставу Министарства индустрије, енергетике и рударства.

Члан 52.

(1) **Републички центар за истраживање ратних злочина** обавља стручне и друге послове који се односе на: прикупљање, обраду, класификацију и архивирање документационе и друге грађе о ратним злочинима, злочинима почињеним против човјечности и вриједности заштићених међународним правом, као и другим догађајима на простору Босне и Херцеговине од 1991. до 1995. године, истраживање злочина из историјског, војног, правног, социолошког и других аспеката од значаја за објективно сагледавање ових догађаја, анализу почињених злочина и других релевантних догађаја, њихову обраду, верификацију и вредновање, формирање и развој базе података о догађајима и њиховим посљедицама и о кривичним предметима ратних злочина, припрему статистичких и других података о резултатима истраживања, сарадњу са другим сличним органима, органима правосуђа и организацијама и владиним, невладиним и другим организацијама и појединцима, публиковање резултата истраживања, одлучивање о појединачним захтјевима за увид у документацију, изузимање и коришћење појединих докумената, координацију активности сарадње органа Републике са Међународним судом у Хагу у складу са чланом II тачка 8. Устава БиХ и Статутом Трибунала, предлагање Влади аката у вези са истраживањем злочина и сарадњом са Међународним судом у Хагу, пружање помоћи тимовима одбране лица оптужених за почињене ратне злочине и друге послове у складу са законом и другим прописима.

(2) Републички центар за истраживање ратних злочина је у саставу Министарства правде.

Члан 53.

(1) **Републичка дирекција за робне резерве** обавља стручне и друге послове који се односе на: формирање, размјештај, набављање, чување и коришћење републичких робних резерви, предузимање мјера ради интервенције на тржишту, програмирање и предузимање мјера за изградњу складишног простора за смјештај и чување републичких робних резерви, сарадњу са органима за робне резерве у јединицама локалне самоуправе и предузећима, управљање робом одузетом у поступку инспекцијског тржишног надзора, предлагање Влади доношења стратешких одлука у области робних резерви и акционих планова за њихову реализацију, предлагање одлука у вези са изградњом нових складишних простора и промјеном структуре, закључивање уговора о пословима робног промета и других уговора, на начин и под условима који су предвиђени за предузећа, ако законом није другачије одређено и друге послове у складу са законом.

(2) Републичка дирекција за робне резерве је у саставу Министарства трговине и туризма.

Члан 54.

(1) **Републичка дирекција за промет наоружања и војне опреме** обавља стручне послове и задатке који се односе на: учествовање у припреми и изради прописа у области производње, ремонта и промета наоружања и војне опреме; уговарање и праћење производње наоружања и војне опреме; заступање, посредовање и друге радње у промету вишкова наоружања и војне опреме; увоз, извоз и транзит наоружања и војне опреме; организовање, уговарање и праћење ремонта наоружања и војне опреме; набавку резервних дијелова, склопова и потрошног материјала за потребе ремонта наоружања и војне опреме; представљање предузећа за производњу и ремонт наоружања и војне опреме у земљи и иностранству, пружање информације путем медија и других информативних средстава о свом раду; заступање Републике у земљи и иностранству из домена свог пословања, о чему подноси извјештај Влади Републике; припремање стручних мишљења Министарству трговине и туризма за давање сагласности правним и физичким лицима за промет наоружања и војне

опреме; те остваривање сарадње са Министарством одбране и Оружаним снагама Босне и Херцеговине о питањима из дјелокруга рада; као и обављање и других послова у складу са законима и другим прописима.

(2) Републичка дирекција за промет наоружања и војне опреме налази се у саставу Министарства трговине и туризма.

Члан 55.

(1) **Републичка дирекција за цивилну ваздушну пловидбу** обавља стручне и друге послове у области безбједности ваздушне пловидбе у ваздушном простору Републике која се односи на: аеродроме и ваздухоплове, издавање ваздухопловних овлашћења за стручна лица која обезбјеђују ваздушни саобраћај, јавне авиотранспорте и друге послове у области ваздушног саобраћаја, у складу са законом.

(2) Републичка дирекција за цивилну ваздушну пловидбу је у саставу Министарства саобраћаја и веза.

Члан 56.

(1) **Републичка дирекција за обнову и изградњу** врши управно-правне и друге стручне и техничке послове који се односе на: санацију, обнову, изградњу и надзор над извођењем радова на објектима које финансирају Министарство рада и борачко-инвалидске заштите и Министарство за избјегла и расељена лица Републике, спровођење прописане процедуре и стручно снимање стамбених и других објеката, управљање и располагање војностамбеним фондом, пословним просторима, гаражама и другим непокретностима на којима је право располагања као државном својином имало бивше Министарство одбране Републике и обавља друге послове у складу са законом.

(2) Републичка дирекција за обнову и изградњу је у саставу Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију.

Члан 57.

(1) **Републички завод за заштиту културно-историјског и природног насљеђа** обавља управне и друге стручне послове који се односе на: одређивање, евиденцију, истраживање и вредновање некретнина, покретних ствари и дијелова природе који уживају претходну заштиту, утврђивање својства културно-историјског или природног насљеђа, проглашавање добра заштићеним, вођење централног регистра заштићених добара, израду пројеката за рестаурацију, реконструкцију и конзервацију културно-историјског и природног насљеђа, давање сагласности на стручне елаборате за реконструкцију и рестаураторске радове на заштићеним добрима и њихову адаптацију и ревитализацију, израду стручних елабората о заштити и коришћењу добара у поступку израде просторних и урбанистичких планова, издавање одобрења за привремено изношење заштићених добара у иностранство, издавање одобрења за археолошка и друга истраживања, услове за коришћење заштићених добара, стручни надзор над радом организација за заштиту, издавачку дјелатност, објављивање стручних радова и публикација, координацију и спровођење пројеката, стручно усавршавање, сарадњу са органима и организацијама из области заштите и са корисницима или власницима културно-историјских и природних добара ради њихове заштите и друге послове у складу са законом.

(2) Републички завод за заштиту културно-историјског и природног насљеђа је у саставу Министарства просвјете и културе.

Члан 58.

(1) **Републички хидрометеоролошки завод** врши стручне послове који се односе на: успостављање, одржавање и развој метеоролошког и хидролошког осматрачког, телекомуникационог и аналитичко-прогностичког система Републике; систематска метеоролошка, климатолошка, агрометеоролошка и хидролошка мјерења и осматрања и спровођење мониторинга квалитета ваздуха и вода; успостављање и одржавање банке осмотрених и измерених хидролошких и метеоролошких података и података о квалитету ваздуха и вода, трајно чување и објављивање података; праћење, истраживање, анализирање и прогнозирање стања и промена времена, климе и вода, укључујући квалитет ваздуха и вода, те издавање хидролошких и метеоролошких анализа, прогноза и упозорења о појави атмосферских и хидролошких непогода и катастрофа; метеоролошке послове за различите видове саобраћаја и друге дјелатности; повезивање Републике са међународним хидрометеоролошким информационим системима, међународну размјену података и извршавање других међународних обавеза у области метеорологије и хидрологије и друге послове одређене законом.

(2) Републички хидрометеоролошки завод је у саставу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Члан 59.

(1) **Архив Републике** обавља управне и друге стручне послове који се односе на: чување, заштиту, обраду и коришћење архивске грађе, преузимање јавне и прикупљање приватне архивске грађе, валоризацију јавне регистратурске грађе, давање објашњења и стручних упутстава у вези са обавезама ималаца и стваралаца према јавној регистратурској грађи, стручни надзор спровођења мјера заштите, чувања, одабирања, сређивања и евиденције јавне регистратурске грађе, стручно усавршавање радника који рукују архивском грађом, јавно објављивање и допуњавање списка ималаца и стваралаца архивске грађе, сарадња са власницима приватне архивске грађе ради њене заштите, израду инвентара, водича и других информативних средстава за архивске фондове и збирке и њихово објављивање, чување архивске грађе, евиденцију о имаоцима и стваралоцима јавне и приватне архивске грађе и о јавној и приватној архивској грађи, давање на коришћење архивске грађе, издавање увјерења и других исправа о чињеницама садржаним у архивској грађи, научноистраживачки рад на подручју архивистике, историје и других наука у вези са архивском грађом, објављивање архивских извора, издавање публикација и стручних часописа, изложбе, предавања, едукацију и друге облике културне дјелатности, сарадњу са другим органима, организацијама и појединцима у области архивистике, матичне послове архивске дјелатности на територији Републике, и то: вођење регистра архива у Републици, стручни надзор над радом архива, вођење централног регистра архивских фондова и збирки, информационо-документациони послови у вези са архивском грађом, праћење и проучавање стања у архивској дјелатности у Републици и предлагање мјера за развој и унапређивање те дјелатности, организација и кординација међународне архивске сарадње, спровођење мјера заштите архивске грађе од изузетног и великог значаја за Републику у случају природних или других катастрофа и друге послове у складу са законом.

(2) Архив Републике је у саставу Министарства просвјете и културе.

Члан 60.

(1) **Републички завод за просторно планирање** израђује и прати спровођење Стратегије и Просторног плана Републике, као и других докумената просторног уређења које доноси Народна скупштина, израђује просторне основе за коришћење простора, програме унапређења стања у простору Републике, као и извјештај о стању у простору.

(2) Републички завод за просторно планирање обавља и стручно-аналитичке послове из области просторног планирања и уређења простора. У оквиру својих надлежности обавља и сљедеће послове: прикупља, кодификује и систематизује податке утврђује и води информациони систем о простору и просторном планирању Републике, те изради просторних програма од интереса за Републику, координише просторно-планске документе регионал-

ног просторног развоја као и планирања урбаних простора, те координише, припрема и израђује просторне планове посебних намјена, учествује у стручној припреми за издавање сагласности на просторне, урбанистичке и друге планове, одговара на упите из дјелокруга свога рада, сарађује на стручној припреми документације за потребе издавања локацијских услова, те учествује у изради стручних подлога за израду закона и прописа из подручја просторног уређења, као и друге послове које одреди директор Завода или ресорни министар.

(3) Републички завод за просторно планирање издаје публикације и стручне часописе из области урбанизма и просторног планирања и ширег подручја рада из своје надлежности, организује изложбе, промоције, стручне и научне скупове, с циљем подизања свијести јавности и размјене стручних искустава.

(4) Републички завод за просторно планирање Републике је у саставу Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију.

Члан 61.

(1) **Републички завод за грађевинарство** врши стручне и друге послове који се односе на истраживања и експериментални развој у техничким и технолошким наукама, техничко испитивање и анализе, архитектонске и инжењерске дјелатности, техничко савјетовање, испитивање грађевинских материјала и конструкција, геомеханику и увођење стандарда у грађевинарство.

(2) Републички завод за грађевинарство је у саставу Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију.

Члан 62.

(1) **Републички завод за геолошка истраживања** обавља стручне и друге послове који се односе на геолошка истраживања - израду геолошких карата различитих профила и намјена, а од интереса за Републику; израду научних студија из области геолошких истраживања и испитивања од интереса за Републику; успостављање централне архиве (фонда, библиотеке) за Републику из области геолошких истраживања, дигитализацију фондовске грађе у форми пројеката, програма, извјештаја, елабората, студија о истраживању различитих минералних ресурса на простору Републике, односно, успостављање геолошког информационог система у Републици; израду средњорочних и дугорочних прогноза геолошких истраживања; израду нормативних аката у области геолошких истраживања; израду пројеката и студија економске оправданости за давање концесија на геолошка истраживања и експлоатацију минералних ресурса по јавном позиву и друге послове у складу са законом и по налогу министарства.

(2) Републички завод за геолошка истраживања је у саставу Министарства индустрије, енергетике и рударства.

Члан 63.

(1) **Центар за пружање бесплатне правне помоћи** обавља стручне и друге послове који се односе на пружање бесплатне правне помоћи физичким лицима који стичу статус корисника бесплатне правне помоћи у поступцима који се воде пред судовима и другим органима, успостављање стандарда за квалитетно пружање правне помоћи, верификацију листа субјеката за пружање правне помоћи, одлучивање о додјели бесплатне правне помоћи, планирање и предлагање буџета за остваривање бесплатне правне помоћи, пружање правних савјета и помоћ при попуњавању формулара, вођење евиденције о пружању бесплатне правне помоћи, давање информације, објављивање публикација уређивање веб страница, прикупљање свих података потребних за одлучивање о праву на бесплатну правну помоћ кориснику, едукација субјеката овлашћених за пружање бесплатне правне помоћи.

(2) Центар за пружање бесплатне правне помоћи је у саставу Министарства правде.

Члан 64.

(1) **Завод за образовање одраслих** врши стручне и друге послове који се односе на област образовања одраслих, аналитичке и развојне послове у дјелатности образовања одраслих, усклађивање приједлога заинтересованих страна, припрема, прати и развија програме образовања одраслих, обавља надзор над стручним радом установа за образовање одраслих, води базу података и осигурава информације за надлежно министарство, води Централни регистар програма, полазника и организатора образовања одраслих, утврђује критеријуме за успостављање, спровођење програма образовања одраслих и оцјењује испуњеност услова, одобрава посебне програме образовања, врши праћење и вредновање програма, утврђивање квалитета програма, организује и спроводи стручно усавршавање наставника и предавача, обавља информацијско-документацијску и издавачку дјелатност, даје стручна мишљења и упутства организаторима образовања одраслих, и друге послове у складу са законом.

(2) Завод за образовање одраслих је у саставу Министарства просвјете и културе.

III - ПОСЛОВИ УПРАВЕ

Члан 65.

Послови управе су:

а) вођење политике развоја,

б) праћење стања,

в) нормативна дјелатност,

г) извршавање закона и других прописа,

д) вршење управног надзора,

ђ) одлучивање у управном поступку о правима и обавезама учесника у поступку,

е) поступање у прекршајном поступку,

ж) старање о јавним службама и

з) остали стручни послови управе.

Члан 66.

Вођење политике развоја обухвата утврђивање развојних стратегија и подстицање привредног, социјалног, културног, спортског, еколошког и укупног друштвеног развоја.

Члан 67.

Органи управе прате и утврђују стање у областима из свог дјелокруга, проучавају посљедице утврђеног стања и, зависно од надлежности, сами предузимају мјере или предлажу Влади доношење прописа и предузимање мјера за које је овлашћена.

Члан 68.

Нормативна дјелатност обухвата израду текста нацрта и приједлога закона и других прописа и доношење подзаконских аката.

Члан 69.

(1) Органи управе доносе правилнике, наредбе и упутства.

(2) Правилником се разрађују поједине одредбе закона или прописа Владе.

(3) Наредбом се наређује или забрањује неко понашање у једној ситуацији која има општи значај.

(4) Упутством се одређује начин на који органи управе и носиоци јавних овлашћења извршавају поједине одредбе закона или другог прописа.

(5) Правилници, наредбе и упутства објављују се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 70.

(1) Органи управе могу доносити прописе из члана 69. овог закона само када су за то изричито овлашћени законом или прописом Владе.

(2) Органи управе не могу на основу члана 69. овог закона одређивати своје или туђе надлежности, нити физичким и правним лицима установљавати права и обавезе које нису већ установљене законом или прописом Владе.

Члан 71.

Извршавање закона и других прописа обухвата вођење управног поступка, доношење и извршење рјешења и других појединачних аката, предузимање управних мјера и управних радњи, праћење њиховог извршавања, давање обавјештења, издавање стручних упутстава и инструкција за рад и пружање стручне помоћи.

Члан 72.

Вршење управног надзора обухвата:

а) надзор над законитошћу управних аката,

б) надзор над законитошћу и цјелисходношћу рада органа управе и органа јединица локалне самоуправе, установа и других правних лица у вршењу пренесених, односно повјерених послова републичке управе и

в) инспекцијски надзор.

Члан 73.

Надзор над законитошћу управних аката обухвата контролу законитости управних аката којима се на основу закона рјешава о правима, обавезама и правним интересима физичких и правних лица и предузимање законом прописаних мјера.

Члан 74.

(1) Надзор над законитошћу и цјелисходношћу рада обухвата:

а) контролу законитости рада и поступања,

б) контролу и оцјену ефикасности, економичности и ефективности,

в) контролу цјелисходности организације обављања послова и оспособљености државних службеника и намјештеника за обављање тих послова и

г) односе државних службеника према странкама.

(2) У вршењу надзора из става 1. овог члана се:

а) покреће поступак за оцјену уставности и законитости општих аката,

б) налаже извршавање утврђених обавеза,

в) предлаже престанак, односно забрана рада установе или другог правног лица и

г) предузимају друге мјере утврђене посебним прописом.

Члан 75.

(1) Инспекцијски надзор спроводи се непосредним увидом код органа управе, органа јединица локалне самоуправе, других органа, те физичких и правних лица у погледу поштовања закона и других прописа, те предузимањем управних и других мјера и радњи да се утврђено стање усклади са прописом.

(2) Инспекцијски надзор уређује се посебним законом.

Члан 76.

Одлучивање у управном поступку о правима и обавезама физичких и правних лица обухвата покретање и вођење управног поступка, предузимање мјера и радњи у управном поступку, доношење рјешења о правима и обавезама физичких и правних лица и њихово непосредно извршавање.

Члан 77.

Поступање у прекршајном поступку обухвата покретање прекршајног поступка и друге радње у току прекршајног поступка.

Члан 78.

(1) Органи управе старају се да се рад јавних служби одвија према закону и другом пропису.

(2) У извршавању послова из става 1. овог члана органи управе врше послове и предузимају мјере за које су овлашћени законом.

Члан 79.

Органи управе прикупљају и проучавају податке у областима из свог дјелокруга, сачињавају анализе, извјештаје, информације и друге материјале и обављају друге стручне послове којима доприносе развоју области из свог дјелокруга.

IV - УНУТРАШЊА ОРГАНИЗАЦИЈА ОРГАНА УПРАВЕ

Члан 80.

Унутрашња организација и систематизација радних мјеста органа управе утврђује се зависно од обима, врсте и сложености послова и на начин којим се обезбјеђује њихово ефикасно, економично и ефективно извршење.

Члан 81.

(1) Критеријуме за унутрашњу организацију и систематизацију послова органа управе (називи групе послова, садржај тих послова и услови за њихово обављање) и оквирни број извршилаца одређује Влада уредбом.

(2) Акт о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста доноси руководилац органа управе, уз сагласност Владе.

V - УРЕЂЕЊЕ ОРГАНА УПРАВЕ

Члан 82.

(1) Министарством руководи министар.

(2) Министар представља министарство, доноси прописе и рјешења у управним и другим појединачним стварима, одлучује о правима и дужностима запослених у министарству и одлучује о другим питањима из дјелокруга министарства.

(3) Министар је одговоран предсједнику Владе, Влади и Народној скупштини за рад министарства и стање у областима из дјелокруга министарства.

Члан 83.

(1) Министарство има помоћнике министра, који за свој рад одговарају министру.

(2) Помоћник министра руководи облашћу рада министарства за коју се формира ресор.

(3) Помоћника министра поставља Влада на пет година, а у складу са законом којим се уређује положај државних службеника.

Члан 84.

(1) Министарство има секретара.

(2) Секретар министарства помаже министру у управљању кадровским, финансијским, информатичким и другим питањима и у усклађивању рада унутрашњих јединица министарства и сарађује са другим органима.

(3) Секретара министарства поставља Влада на пет година, а у складу са законоником којим се уређује положај државних службеника.

Члан 85.

(1) Министар може именовати највише два савјетника.

(2) Савјетник министра, по налогу министра, припрема приједлоге аката, сачињава мишљења и врши друге послове за министра.

(3) Права и обавезе савјетника министра уређују се уговором.

Члан 86.

(1) Органом управе у саставу министарства руководи директор, који за свој рад одговара министру.

(2) Самосталном управом и управном организацијом која није у саставу министарства руководи директор, који за свој рад одговара Влади.

(3) Директор из ст. 1. и 2. овог члана рјешава у управним стварима из дјелокруга органа и одлучује о правима и дужностима запослених у органу.

(4) Директора из ст. 1. и 2. овог члана поставља Влада на пет година у складу са законом којим се уређује положај државних службеника.

Члан 87.

(1) Орган управе из члана 86. овог закона има замјеника директора и може имати једног или више помоћника директора.

(2) Замјеник директора замјењује директора и обавља друге послове које му одреди директор, а за свој рад одговара директору.

(3) Помоћник директора руководи пословима у једној или више међусобно повезаних области рада органа и за свој рад одговара директору.

(4) Замјеника и помоћника директора поставља Влада на пет година, на приједлог министра, а према закону којим се уређује положај државних службеника.

Члан 88.

(1) Послове из свог дјелокруга орган управе у саставу министарства врши самостално.

(2) Министар усмјерава рад органа управе у саставу министарства и доноси прописе из његовог дјелокруга.

(3) Орган управе у саставу министарства пред Владом и Народном скупштином представља министар.

(4) Овлашћења према органима управе, када се односе на орган у саставу министарства, Влада и Народна скупштина остварују преко министарства у чијем саставу је орган.

Члан 89.

(1) Послове из свог дјелокруга самостална управа обавља самостално.

(2) Директор самосталне управе доноси прописе из њеног дјелокруга уз сагласност Владе.

(3) Самосталну управу представља директор.

(4) Овлашћења према самосталним управама Влада остварује непосредно.

VI - УНУТРАШЊИ НАДЗОР

Члан 90.

(1) Унутрашњи надзор подразумијева надзор који органи управе врше над другим органима управе и носиоца јавних овлашћења у обављању повјерених, односно пренесених послова републичке управе.

(2) Унутрашњи надзор састоји се од:

а) надзора над радом,

б) инспекцијског надзора преко управне инспекције и

в) других облика надзора утврђених законом.

(3) Управна инспекција уређује се посебним законом.

Члан 91.

(1) Надзор над радом органа управе састоји се од надзора над законитошћу рада и надзора над цјелисходношћу рада органа управе те носиоца овлашћења у вршењу повјерених, односно пренесених послова управе.

(2) Надзором над законитошћу рада испитује се спровођење закона и других прописа, а надзором над сврсисходношћу рада - дјелотворност и економичност рада, те сврсисходност организације послова.

Члан 92.

(1) Орган управе овлашћен је да у вршењу надзора над радом:

а) захтијева извјештаје и податке о раду,

б) утврди стање извршавања послова, упозори на уочене неправилности и одреди мјере и рок за њихово отклањање,

в) издаје инструкције,

г) наложи предузимање послова које сматра потребним,

д) покрене поступак за утврђивање одговорности,

ђ) непосредно изврши неки посао, ако оцијени да се другачије не може извршити закон или други пропис и

е) предложи Влади да предузме мјере за које је овлашћена.

(2) Извјештај о раду садржи приказ извршавања закона и других прописа, предузете мјере и њихово дејство, те друге потребне податке.

Члан 93.

(1) Инструкцијом се усмјерава организација послова и начин рада запослених у органу управе и носиоцу јавних овлашћења у вршењу повјерених, односно пренесених послова републичке управе.

(2) Инструкцијом се не може одређивати начин поступања и рјешавања у управној ствари.

Члан 94.

(1) Надзор над радом органа управе у саставу министарства обавља министарство у чијем саставу је орган.

(2) У вршењу надзора из става 1. овог члана министарство има сва општа овлашћења у надзору над радом која су овим законом прописана.

VII - СУКОБ НАДЛЕЖНОСТИ, РЈЕШАВАЊЕ О ЖАЛБИ И ИЗУЗЕЋЕ

Члан 95.

(1) Сукоб надлежности између органа управе, између органа управе и носиоца јавних овлашћења и између носиоца јавних овлашћења рјешава Влада на приједлог министарства надлежног за послове управе.

(2) Сукоб надлежности између подручних јединица органа управе рјешава руководилац органа управе.

Члан 96.

(1) О жалби на првостепено рјешење подручне јединице органа управе рјешава руководилац органа.

(2) О жалби на првостепено рјешење органа управе у саставу министарства рјешава министар.

(3) Против првостепеног рјешења министарства и самосталне управне организације може се изјавити жалба.

(4) По жалби против првостепеног рјешења из става 3. овог члана одлучује Влада, ако законом није другачије одређено.

(5) О жалби на првостепено рјешење носиоца јавних овлашћења донесено у повјереним, односно пренесеним пословима, рјешава надлежни министар, ако законом није другачије одређено.

Члан 97.

(1) О изузећу службеног лица у органу управе рјешава руководилац органа управе.

(2) О изузећу руководиоца органа управе у саставу министарства рјешава министар.

(3) О изузећу министра и руководиоца самосталне управе рјешава Влада.

(4) О изузећу службеног лица код носиоца јавних овлашћења рјешава руководилац носиоца јавних овлашћења.

VIII - ОДНОС ОРГАНА УПРАВЕ СА ДРУГИМ ОРГАНИМА И ОРГАНИЗАЦИЈАМА

Члан 98.

(1) Влада усмјерава органе управе у спровођењу политике и извршавању закона и других прописа, усклађује њихов рад и одређује им рокове за доношење прописа ако нису одређени законом или другим прописом.

(2) Влада је обавезна да на захтјев органа управе заузме став према питању из његовог дјелокруга.

(3) Влада може наложити органу управе да проучи неко питање или предузме неки посао и да јој о томе поднесе посебан извјештај.

Члан 99.

(1) Влада може организовати посебно координационо тијело ради усмјеравања и координације послова из дјелокруга више органа управе.

(2) Влада одређује задатке координационог тијела, руковођење координационим тијелом и сва друга питања од значаја за рад координационог тијела.

Члан 100.

Влада ће поништити или укинути акт министарства који је у супротности са прописом Владе.

Члан 101.

(1) Органи управе дужни су да сачине годишњи план рада.

(2) Органи управе најмање једном годишње подносе извјештај о раду и стању у управној области. Извјештај обавезно садржи приказ извршавања закона и других прописа, реализације програма и закључака Владе, мјера које су предузели и њихових резултата.

(3) Органи управе дужни су да, на захтјев Владе, поднесу и посебан извјештај о појединим питањима из дјелокруга, мјерама које су предузели и њиховим резултатима.

(4) Влада утврђује методологију израде планова рада и извјештаја о раду и стању у управној области.

Члан 102.

(1) Односи органа управе са Народном скупштином и предсједником Републике заснивају са на правима и дужностима одређеним Уставом, законом и другим прописом.

(2) Органи управе дужни су да Народној скупштини и предсједнику Републике, посредством Владе, прослиједе обавјештења, објашњења и податке у вези са њиховом надлежношћу.

Члан 103.

(1) Органи управе дужни су да сарађују у свим заједничким питањима и да међусобно размјењују податке и обавјештења потребна за рад.

(2) Органи управе оснивају заједничка тијела и пројектне групе ради извршавања послова чија природа захтијева учешће више органа управе.

Члан 104.

(1) Послом из дјелокруга два или више органа управе управља онај орган управе у чијем је дјелокругу претежни дио посла.

(2) Ако акт споразумно доносе два или више органа управе, или један орган уз сагласност другог, па сагласност изостане, о спору одлучује Влада.

(3) Влада одлучује и о свим другим питањима која органи управе споразумно не ријеше.

Члан 105.

Односи органа управе са судовима, тужилаштвима и другим републичким органима заснивају се на правима и дужностима одређеним Уставом, законом и другим прописом.

Члан 106.

(1) Односи органа управе са органима јединица локалне самоуправе у питањима из њиховог изворног дјелокруга заснивају се на правима и дужностима одређеним Законом о локалној самоуправи.

(2) При надзору над радом органа јединица локалне самоуправе у вршењу повјерених послова републичке управе органи управе имају општа и посебна овлашћења која према овом закону имају у надзору над радом носилаца јавних овлашћења.

Члан 107.

Органи управе дужни су да обезбиједе сарадњу са невладиним организацијама, која се остварује нарочито:

а) консултовањем невладиног сектора о законским и другим прописима и пројектима којима се уређује начин остваривања слобода и права грађана,

б) омогућавањем учешћа у раду радних група за сагледавање питања од заједничког интереса или за нормативно уређење одговарајућих питања,

в) организовањем заједничких јавних расправа, округлих столова, семинара и других видова заједничких активности и другим одговарајућим облицима и

г) информисањем о садржају програма рада и извјештаја о раду органа управе.

IX - ПРЕНОШЕЊЕ И ПОВЈЕРАВАЊЕ ПОСЛОВА УПРАВЕ

Члан 108.

(1) Поједини послови управе ради њиховог ефикаснијег и економичнијег обављања преносе се законом на јединице локалне самоуправе, јавним установама и другим правним лицима (у даљем тексту: орган).

(2) Акту о повјеравању послова из става 1. овог члана претходи елаборат о оправданости, који садржи нарочито:

а) оправданост повјеравања послова,

б) прецизно одређење послова који се повјеравају,

в) субјекат коме се послови повјеравају,

г) ставове и мишљења органа јединице локалне самоуправе или другог правног лица о могућностима и условима вршења повјерених послова (нарочито постојање организационих, кадровских, техничких, финансијских и материјалних услова) и

д) начин и услове финансирања вршења повјерених послова.

Члан 109.

Орган управе контролише да ли орган у вршењу пренесених, односно повјерених послова републичке управе поступа у складу са законом, упозорава орган када утврди да орган не поступа у складу са законом и предлаже мјере које орган треба да предузме.

Члан 110.

Орган управе одлучује по жалби на појединачне акте које у првом степену доносе органи у вршењу пренесених, односно повјерених послова и врши друга права која по закону има другостепени орган у управном поступку.

Члан 111.

Орган управе врши контролу рада органа у обављању пренесених, односно повјерених послова и има право и дужност да:

а) даје претходну сагласност на све прописе које доносе у вези са обављањем пренесених, односно повјерених послова,

б) даје сагласност на организацију рада и услове за обављање пренесених, односно повјерених послова,

в) даје обавезна упутства за обављање пренесених, односно повјерених послова,

г) пружа стручну помоћ у обављању пренесених, односно повјерених послова,

д) врши непосредни увид у обављање пренесених, односно повјерених послова,

ђ) упозори у писаном облику орган на неизвршење пренесених, односно повјерених послова и наложи да у одређеном року обезбиједи извршење послова,

е) упозори у писаном облику орган на неправилности, незаконитости или неблаговременост у извршењу пренесених, односно повјерених послова и одреди рок за њихово отклањање и

ж) предузима мјере одговорности.

Члан 112.

(1) Када орган не поступи по упозорењу органа управе из члана 111. овог закона, орган управе може о трошку органа непосредно извршити поједини задатак из пренесених, односно повјерених послова.

(2) Орган управе дужан је да поступи на начин из става 1. овог члана, када пропуштањем вршења посла могу настати штетне посљедице за живот и здравље људи, животну средину или имовину те остваривање права и интереса грађана.

Члан 113.

(1) Орган управе може предложити Влади да почне поступак за одузимање пренесених, односно повјерених послова, када орган те послове, и поред упозорења, не обавља или их не обавља правилно, законито и ажурно.

(2) Пренесене, односно повјерене послове из става 1. овог члана врши надлежни орган управе.

Члан 114.

(1) При обављању повјерених, односно пренесених послова управе, носиоци јавних овлашћења имају иста права и дужности као органи управе.

(2) Влада и органи управе задржавају и послије повјеравања, односно преношења послова управе, одговорност за њихово извршавање.

Члан 115.

Средства за вршење повјерених, односно пренесених послова управе обезбјеђују се у буџету Републике.

Члан 116.

(1) Када је носиоцима јавних овлашћења повјерено доношење прописа, они по природи и називу морају да одговарају прописима које доносе органи управе.

(2) Носилац јавних овлашћења дужан је да прије објављивања прописа из става 1. овог члана прибави мишљење од надлежног министарства.

(3) Носилац јавних овлашћења дужан је да прописе из става 1. овог члана објави у одговарајућем службеном гласилу.

Члан 117.

(1) Послови управе у вези са обликовањем политике Владе не могу бити повјерени, односно пренесени.

(2) Послови инспекцијског надзора могу бити повјерени једино органима јединица локалне самоуправе.

Члан 118.

(1) Орган управе који врши надзор над радом носиоца јавних овлашћења у обављању повјерених, односно пренесених послова републичке управе одређује се законом.

(2) Орган из става 1. овог члана у обављању надзора над радом носиоца јавних овлашћења, има сва општа овлашћења у надзору над радом која су овим законом прописана.

X - ЈАВНОСТ РАДА И ОДНОСИ СА ГРАЂАНИМА

Члан 119.

(1) Органи управе дужни су да обавјештавају јавност о вршењу послова из свог дјелокруга и извјештавају о свом раду путем средстава јавног информисања или на други погодан начин.

(2) Давање одређених извјештаја и података може се ускратити само у случајевима прописаним законом.

Члан 120.

Орган управе дужан је да у припреми закона којима се уређују права, обавезе и правни интереси физичких и правних лица поступи на начин да путем средстава јавног информисања и позивањем заинтересованих субјеката омогући заинтересованим субјектима да изнесу примједбе, приједлоге и сугестије.

Члан 121.

(1) Органи управе могу да врше одређене послове у мјесту изван свог сједишта и сједишта подручних јединица, у управним данима.

(2) Послове који ће се обављати на начин из става 1. овог члана, мјесто и вријеме њиховог вршења одређује руководилац органа управе.

(3) Управни дани оглашавају се у мјестима у којима се одржавају.

Члан 122.

Органи управе дужни су да на примјеран начин обавјештавају странке о њиховим правима, обавезама и начину остваривања права и обавеза, свом дјелокругу, органу управе који надзире њихов рад и начину контакта са њима те о другим подацима битним за јавност рада и односе са странкама.

Члан 123.

(1) Органи управе дужни су да омогуће свим физичким и правним лицима подношење притужби на њихов рад и рад и однос запослених.

(2) На поднесену притужбу орган управе дужан је да одговори у року од 15 дана од дана пријема притужбе, ако подносилац притужбе захтијева одговор.

Члан 124.

(1) Органи управе дужни су да остваре примјеран однос са странкама и примају странке у току радног времена.

(2) Дневни и недјељни распоред радног времена и друга питања у вези са радним временом у органима управе уређује Влада.

XI - СРЕДСТВА ЗА РАД ОРГАНА УПРАВЕ

Члан 125.

(1) Средства за рад органа управе обезбјеђују се у буџету Републике.

(2) Средства за рад органа управе чине:

а) средства за исплату плата државних службеника и запослених без статуса државног службеника,

б) средства за материјалне трошкове,

в) средства за посебне намјене и

г) средства за набавку и одржавање опреме.

Члан 126.

Орган управе може остваривати одређене приходе својом дјелатношћу, у складу са законом.

Члан 127.

При утврђивању висине средстава за рад органа управе полази се првенствено од потребе обезбјеђивања потпуног и ефикасног обављања тих послова, њихове природе, обима и од других услова утврђених законом.

Члан 128.

(1) Средства за исплату зарада (плата) у органима управе обезбјеђују се за:

а) плате државних службеника и намјештеника,

б) накнаде нераспоређеним државним службеницима и намјештеницима и

в) накнаде државним службеницима и намјештеницима за чијим радом је престала потреба.

(2) Средства за плате и утврђивање висине плата запослених у органима управе обезбјеђују се у складу са посебним законом и колективним уговором.

Члан 129.

Средства за материјалне трошкове обезбјеђују се за:

а) трошкове набавке потрошног материјала и ситног инвентара, огрева, осв јетљења, закупа и одржавања пословних просторија,

б) поштанско-телефонске услуге,

в) трошкове набавке стручних публикација, стручне литературе и штампања материјала,

г) трошкове осигурања,

д) трошкове одржавања средстава и опреме,

ђ) путне и друге трошкове који не представљају лична примања, а која се органу управе признају у материјалне трошкове и

е) друге трошкове потребне за вршење послова органа управе, који према намјени спадају у материјалне трошкове.

Члан 130.

Средства за посебне намјене обезбјеђују се за:

а) одређене потребе у вези са радом органа управе (накнаде свједоцима, вјештацима, тумачима и остали трошкови поступка и сл.),

б) отпремнине запослених којима престаје рад због одласка у пензију,

в) стручно оспособљавање и усавршавање запослених,

г) модернизацију органа управе,

д) накнаде по уговору за научноистраживачки рад и

ђ) остале намјене утврђене посебним законом.

Члан 131.

(1) Средства опреме чине инвентар и друге потребне ствари које органу управе служе за обављање његових послова, а чији је вијек трајања под нормалним условима коришћења дужи од једне године, ако посебним законом није другачије одређено.

(2) Средства опреме чине и новчана средства намијењена за набавку опреме.

Члан 132.

За законито коришћење средстава органа управе одговоран је руководилац органа управе.

Члан 133.

Контролу законитости коришћења средстава за рад органа управе врши Министарство финансија, у складу са законом.

XII - ДРЖАВНИ СЛУЖБЕНИЦИ И НАМЈЕШТЕНИЦИ

Члан 134.

(1) Послове из дјелокруга органа управе обављају државни службеници и намјештеници.

(2) Послове основне дјелатности органа управе обављају државни службеници, а послове у непосредној вези са њима извршавају намјештеници.

(3) Послови основне дјелатности управе су: нормативно-правни и управни послови, праћење стања, развојни и инспекцијски послови.

Члан 135.

Положај државног службеника уређује се посебним законом, а намјештеника - општим прописима о раду.

XIII - КАНЦЕЛАРИЈСКО ПОСЛОВАЊЕ

Члан 136.

(1) Канцеларијско пословање обухвата евидентирање, чување, разврставање и архивирање материјала који је примљен у раду органа управе или који настане у раду органа управе те сва друга питања у вези са пословањем органа управе.

(2) Канцеларијско пословање прописује Влада уредбом.

Члан 137.

(1) Одредбе овог закона о канцеларијском пословању примјењују се и на службе Народне скупштине, Вијећа народа, Предсједника Републике и Владе.

(2) Одредбе овог закона о начелима дјеловања органа управе, јавности рада и односима са грађанима, условима за обављање послова државног службеника и о канцеларијском пословању примјењују се на све носиоце јавних овлашћења.

XIV - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 138.

До доношења аката Владе предвиђених овим законом примјењују се акти Владе донесени до дана ступања на снагу овог закона.

Члан 139.

(1) Влада ће донијети уредбу из члана 81. у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Влада ће утврдити методологију из члана 101. и донијети уредбу из члана 136. у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

(3) Органи управе донијеће акте о организацији и систематизацији радних мјеста у року од 30 дана од дана ступања на снагу уредбе из става 1. овог члана.

Члан 140.

Носиоци јавних овлашћења настављају да врше послове управе који су им повјерени, односно пренесени до ступања на снагу овог закона.

Члан 141.

Ступањем на снагу овог закона престају са радом:

а) Министарство привреде, енергетике и развоја, а послове преузима Министарство индустрије, енергетике и рударства;

б) Министарство за економске односе и координацију, а послове преузима Министарство за економске односе и регионалну сарадњу;

в) Агенција за лијекове,

г) Агенција за акредитацију и унапређење здравствене заштите и наставља са радом као јавна установа;

д) Дирекција за воде, а послове преузимају Агенција за воде обласног ријечног слива Саве и Агенција за воде обласног ријечног слива Требишњице;

ђ) Републички секретаријат за односе са Међународним трибуналом у Хагу и истрагу о ратним злочинима, а послове преузима Републички центар за истраживање ратних злочина;

е) Дирекција за приватизацију, а послове преузима Инвестиционо-развојна банка Републике;

ж) Републичка дирекција за производњу и промет наоружања и војне опреме, а послове преузима Републичка дирекција за промет наоружања и војне опреме,

з) Републички завод за цијене, а послове преузима Министарство трговине и туризма и

и) Републички завод за планирање, а послове преузима Министарство финансија.

Члан 142.

Ступањем на снагу овог закона престају да важе Закон о министарствима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/02, 33/04, 118/05 и 33/06) и одредбе чл. 2-6., члан 12., чл. 14-19., чл. 29-31., чл. 33-41. и чл. 91-119. Закона о административној служби у управи Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр-. 16/02, 62/02, 38/03, 49/06 и 20/07).

Члан 143.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1876/08
25. новембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

2274

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА

Проглашавам Закон о државним службеницима, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет петој сједници, одржаној 25. новембра 2008. године - а Вијеће народа 8. децембра 2008. године потврдило да усвојеним Законом о државним службеницима није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1587/08
10. децембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др **Рајко Кузмановић**, с.р.

ЗАКОН

О ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(1) Овим законом уређују се радно-правни статус државних службеника у републичким органима управе Републике Српске (у даљем тексту: републички органи управе); права и дужности; радна мјеста државних службеника; запошљавање и попуњавање упражњених радних мјеста; оцјењивање и напредовање; стручно оспособљавање и усавршавање и стручни испит; приправници и волонтери у републичким органима управе; дисциплинска и материјална одговорност; престанак радног односа; заштита права из радног односа; кадровски план; вођење централне евиденције; друга права из радног односа и статус и надлежност Одбора државне управе за жалбе (у даљем тексту: Одбор).

(2) Поједина права и дужности државних службеника могу се посебним законом уредити и на другачији начин, ако то произлази из природе њихових послова (област унутрашњих послова, инспекцијски послови и сл.).

Члан 2.

(1) Послове из дјелокруга републичких органа управе обављају државни службеници и намјештеници као запослени без статуса државног службеника.

(2) Државни службеник је лице са високом стручном спремом које је запослено у органу републичке управе и обавља послове основне дјелатности органа републичке управе. Изузетно, државни службеник је и лице са завршеном вишом и средњом стручном спремом у складу са уредбом Владе из члана 27. став 2. овог закона.

(3) Послови основне дјелатности републичких органа управе су: нормативно-правни послови; извршавање закона и других прописа; одлучивање у управном поступку; инспекцијски надзор и остали стручни послови републичких органа управе.

(4) Намјештеник је лице које је запослено у републичком органу управе и обавља: административне, рачуноводствено-финансијске или помоћно-техничке послове чије обављање је потребно ради обављања послова из дјелокруга републичких органа управе.

(5) Одредбе овог закона примјењују се и на запослене у стручној служби: Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада) и Правобранилаштва Републике Српске (у даљем тексту: Правобранилаштво), ако посебним законом није другачије уређено.

(6) Граматички изрази употријебљени у овом закону за означавање мушког или женског рода, подразумијевају оба рода.

Члан 3.

Права и дужности послодавца врши руководилац републичког органа управе (у даљем тексту: руководилац органа), ако посебним законом или другим прописом није другачије уређено.

Члан 4.

(1) Структура државних службеника треба оквирно да одражава националну структуру становништва према посљедњем попису становништва.

(2) Национална припадност државног службеника одређује се на основу добровољног изјашњавања.

Члан 5.

(1) Приликом обављања послова државни службеници су дужни да се придржавају принципа професионалности, непристрасности, одговорности, поштења, транспарентности, ефикасности и економичности, у складу са кодексом понашања државног службеника.

(2) Кодекс из става 1. овог члана доноси Влада на приједлог Агенције за државну управу (у даљем тексту: Агенција).

Члан 6.

(1) Државни службеник дужан је да поступа у складу са Уставом, законом и другим прописима, према правилима струке и политички неутрално.

(2) Државни службеници не могу бити оснивачи, нити чланови органа политичких странака.

(3) Државни службеник не смије у обављању послова свог радног мјеста изражавати и заступати политичка увјерења.

(4) Нико не смије вршити утицај на државног службеника да чини нешто што је супротно важећим прописима.

Члан 7.

Руководиоци органа и државни службеници у обављању својих послова су дужни да поштују принципе једнаких могућности и различитости и неће вршити дискриминацију у односу на расу, пол, језик, националну припадност, вјероисповијест, социјално поријекло, рођење, образовање, имовно стање, политичко и друго увјерење, друштвени положај или друго лично својство.

Члан 8.

(1) Сви државни службеници су једнаки у својим правима и обавезама утврђеним законом, по основу рада и имају право на:

а) стално запослење, осим ако овим законом није другачије уређено,

б) заштиту свог физичког и моралног интегритета током обављања службених дужности,

в) коректан однос надређених према њему, уз поштовање његовог моралног интегритета и људског достојанства,

г) поштен и праведан третман у кадровској политици, без обзира на: старосну доб, инвалидност, пол, вјерску и националну припадност и политичка опредјељења,

д) право на услове рада који му неће угрозити живот и здравље, на техничке и друге услове потребне за рад и на заштиту од пријетњи, напада и свих врста угрожавања безбједности на раду и

ђ) право жалбе на рјешење којим се одлучује о његовим правима и дужностима, ако жалба овим законом није изричито искључена.

(2) Руководилац органа дужан је да на захтјев државног службеника предузме мјере за заштиту његове безбједности на раду.

Члан 9.

На права и дужности државних службеника која нису уређена овим законом примјењују се општи прописи о раду и колективни уговор.

II - ПРАВА И ДУЖНОСТИ ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА

1. Права државних службеника

Члан 10.

Државни службеник има право на:

а) плату и накнаду у складу са важећим прописима,

б) одморе и одсуство,

в) стручно образовање и професионално усавршавање,

г) оснивање или учлањење у синдикат или професионално удружење, у складу са законима,

д) штрајк у складу са законом и

ђ) друга права уређена законом.

Члан 11.

Државни службеник има право на плату и накнаде према закону којим се уређују плате за државне службенике.

Члан 12.

Државни службеник који ради пуно радно вријеме има право на одмор у току радног времена у трајању од 30 минута.

Члан 13.

Државни службеник има право на седмични одмор у трајању од најмање 24 часа непрекидно.

Члан 14.

(1) Државни службеник који има најмање шест мјесеци непрекидног радног стажа има право на годишњи одмор у трајању од најмање 18 радних дана. У годишњи одмор се не урачунавају субота, недјеља, дани републичких празника и други дани за које је законом, односно актом Владе одређено да се не ради.

(2) Годишњи одмор из става 1. овог члана увећава се за један дан за сваке навршене три године радног стажа, с тим да укупан годишњи одмор не може износити више од 30 радних дана.

Члан 15.

Државни службеник који није навршио шест мјесеци непрекидног радног стажа има право на годишњи одмор у трајању од једног радног дана за сваки навршени мјесец рада.

Члан 16.

(1) Годишњи одмор се по правилу користи у цијелости.

(2) Изузетно, годишњи одмор може се користити у дијеловима, у складу са могућностима и потребама републичких органа управе, с тим што први дио годишњег одмора мора трајати најмање 12 дана.

(3) Приликом распоређивања годишњег одмора може се узети у обзир захтјев државног службеника.

Члан 17.

Приликом остваривања права на годишњи одмор и других права чије остваривање зависи од непрекидног рада, сва одсуствовања са рада за која је државни службеник остварио накнаду плате не сматрају се прекидом у раду.

Члан 18.

(1) Државни службеник има право на плаћено одсуство у току једне календарске године у случајевима:

а) склапања брака - пет радних дана,

б) рођења дјетета - пет радних дана,

в) смрти члана уже породице - пет радних дана,

г) смрти члана шире породице - два радна дана,

д) теже болести члана уже породице - три радна дана,

ђ) пресељења у други стан - два радна дана и

е) полагања стручног испита - један радни дан.

(2) Плаћено одсуство из става 1. овог члана не може бити дуже од шест радних дана у току календарске године.

(3) Руководилац органа може на захтјев државног службеника у оправданим случајевима из става 1. овог члана одобрити плаћено одсуство и дуже од шест радних дана у току календарске године, али не више од 15 дана.

Члан 19.

(1) Државни службеник има право на неплаћено одсуство ради:

а) обављања неодложних личних и породичних послова, које је дужан да образложи у свом захтјеву,

б) припремања и полагања испита на факултету, другој образовној, научнообразовној или научноистраживачкој установи или постдипломског студија,

в) посјете члану уже породице који живи у иностранству,

г) стручног или научног усавршавања у иностранству и

д) његе тешко обољелог члана уже породице.

(2) Неплаћено одсуство може трајати до три мјесеца, осим у случајевима стручног или научног усавршавања у иностранству, које може трајати до једне године.

(3) За вријеме неплаћеног одсуства права и обавезе државног службеника по основу рада мирују.

(4) Трошкове здравственог и пензијско-инвалидског осигурања сноси корисник неплаћеног одсуства.

(5) Изузетно, државном службенику може се одобрити неплаћено одсуство за вријеме трајања мандата брачног друга који је изабран на функцију амбасадора или другог дипломатског представника.

Члан 20.

(1) Пуно радно вријеме државног службеника износи 40 часова седмично, распоређених на пет радних дана, изузев суботе и недјеље.

(2) Скраћено радно вријеме државног службеника одређује се у складу са законом.

(3) Прековремени рад државних службеника може се увести у случајевима непланираног повећања обима посла, у приликама проузрокованим вишом силом и у другим случајевима утврђеним законом.

(4) Прековремени рад може трајати највише десет часова седмично, односно 150 часова у току једне календарске године.

2. Дужности државних службеника

Члан 21.

(1) Државни службеник дужан је да извршава послове и задатке радног мјеста и налоге надлежног руководиоца.

(2) Државни службеник дужан је да изврши усмени налог надлежог руководиоца, изузев када сматра да је налог супротан позитивним прописима, правилима струке, кодексу понашања или да његово извршење може да проузрокује штету, што саопштава надлежном руководиоцу.

(3) Налог који надлежни руководилац понови у писаном облику државни службеник дужан је да изврши и о томе писано обавијести руководиоца органа.

(4) Државни службеник дужан је да одбије извршење усменог или писаног налога ако би то представљало кривично дјело и да о томе писано обавијести руководиоца органа, односно орган који надзире рад републичких органа управе, ако је налог издао руководилац органа.

(5) Државни службеник дужан је да чува као тајну све податке које је дознао у току поступка о странкама и њиховим правима, обавезама и правним интересима, у складу са законом.

(6) Државни службеник дужан је да чува службену или другу тајну утврђену законом или другим прописом. Обавеза чувања службене или друге тајне траје и по престанку радног односа, а најдуже три године од престанка радног односа, ако посебним законом није другачије уређено.

(7) Руководилац органа може државног службеника ослободити обавезе чувања службене или друге тајне у судском или управном поступку, ако је ријеч о подацима без којих у том поступку није могуће утврдити чињенично стање и донијети закониту одлуку.

(8) Државни службеник обавезан је да се са дужном пажњом користи имовином која му је повјерена у сврху обављања његових дужности и не смије је користити за постизање личног интереса или за друге незаконите активности.

(9) За учешће у раду и комуникацији са органима и институцијама изван републичких органа управе Републике Српске државни службеник је обавезан да прибави став руководиоца органа и да му о томе достави писани извјештај.

3. Неспојивост и сукоб интереса

Члан 22.

(1) Лице које се бави самосталном дјелатношћу не може засновати радни однос у статусу државног службеника у републичком органу управе.

(2) У случају да неспојивост са статусом државног службеника наступи у току трајања радног односа, државни службеник се по спроведеном поступку разрјешава статуса државног службеника и престаје му радни однос.

Члан 23.

(1) Државни службеник не смије обављати дужности, активности или бити на положају који доводи до сукоба интереса са његовим службеним дужностима, а нарочито:

а) бити оснивач или члан органа политичке странке у току трајања својства државног службеника или

б) бити члан управног одбора, надзорног одбора или другог органа управљања правног лица, изузев ако га именује Влада или други републички орган управе или Народна скупштина према посебном пропису,

в) обављати функцију одборника или посланика, нити извршну функцију у органима власти Републике и јединица локалне самоуправе.

(2) Државном службенику је забрањено да захтијева или прима поклоне за личну корист, корист породице или органа, ради повољног рјешења предмета управног или другог поступка.

(3) Државни службеник не смије нудити, ни давати поклоне или друге користи другом државном службенику, његовом сроднику или брачном, односно ванбрачном другу, ради остваривања властите користи.

(4) Државни службеник за вријеме радног времена не смије подстицати остале државне службенике да се укључе у рад политичке странке.

(5) Државни службеник не смије доносити одлуке, односно учествовати у доношењу одлука које утичу на финансијски или други интерес његовог брачног или ванбрачног друга, дјетета или родитеља.

(6) У случају постојања сукоба, Влада или руководилац органа по спроведеном поступку разрјешава дужности државног службеника и престаје му радни однос.

Члан 24.

(1) Изузетно, државни службеник може:

а) бити члан управних и других одбора хуманитарних организација,

б) бити члан управних и других одбора спортских клубова, друштава и савеза, као и других спортских асоцијација,

в) обављати активности на семинарима и савјетовањима и у пројектима невладиних и других сличних установа и организација и

г) бавити се научноистраживачким радом, обављати активности предавача на школским установама на свим нивоима образовања, обуком и стручним усавршавањем државних службеника.

(2) Влада посебном уредбом утврђује услове и случајеве у којима се може дати одобрење државном службенику у републичком органу управе да обавља додатну активност.

(3) О захтјеву државног службеника за давање одобрења одлучује се рјешењем.

III - РАДНА МЈЕСТА ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА

Члан 25.

Радна мјеста државних службеника су руководећа радна мјеста за чије је постављење и разрјешење надлежна Влада и радна мјеста државних службеника за која је надлежан руководилац органа у складу са овим законом.

Члан 26.

(1) Руководеће државне службенике (помоћник министра, секретар министарства, руководилац републичке управе, републичке управне организације, њихови замјеници и помоћници, главни републички инспектор, секретар у Агенцији) поставља Влада на основу јавног конкурса.

(2) Државне службенике из става 1. овог члана поставља Влада на приједлог Агенције, на период од пет година, са могућношћу обнове мандата.

(3) Акт о постављењу објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 27.

(1) Радна мјеста државних службеника у републичким органима управе су:

а) помоћник министра, секретар министарства, руководилац републичке управе и републичке управне организације,

б) замјеник и помоћник руководиоца републичке управе, републичке управне организације, главни републички инспектор и секретар у Агенцији,

в) инспектор,

г) интерни ревизор,

д) стручни савјетник,

ђ) руководилац унутрашње организационе јединице,

е) виши стручни сарадник и

ж) стручни сарадник.

(2) Влада уредбом прописује категорије државних службеника и њихова звања и критеријуме за аналитичку процјену радних мјеста.

Члан 28.

(1) Организација и систематизација радних мјеста у републичком органу управе уређује се актом који доноси руководилац органа.

(2) На акте из става 1. овог члана сагласност даје Влада.

(3) Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у републичком органу управе (у даљем тексту: правилник), а у складу са уредбом Владе из члана 27. став 2., утврђују се, између осталог, основне и унутрашње организационе јединице, радна мјеста, потребан број државних службеника и намјештеника на сваком радном мјесту и општи и посебни услови за радно мјесто државног службеника и намјештеника.

(4) Правилник мора бити усклађен са кадровским планом органа републичке управе.

IV - ЗАПОШЉАВАЊЕ И ПОПУЊАВАЊЕ УПРАЖЊЕНИХ РАДНИХ МЈЕСТА

1. Услови за запошљавање

Члан 29.

(1) У републичком органу управе на радном мјесту државног службеника може бити запослено лице које испуњава:

а) опште услове:

1) да је држављанин Републике Српске или БиХ,

2) да је старији од 18 година,

3) да има општу здравствену способност,

4) да није осуђиван за кривично дјело на безусловну казну затвора од најмање шест мјесеци или за кривично дјело које га чини неподобним за обављање послова у републичком органу управе,

5) да није отпуштен из органа управе као резултат дисциплинске мјере на било којем нивоу власти у БиХ три године прије објављивања конкурса,

6) да испуњава и друге услове утврђене законом, другим прописима или актом о организацији и систематизацији радних мјеста у републичком органу управе и

б) посебне услове:

1) одговарајућа школска спрема,

2) положен стручни испит за рад у републичким органима управе,

3) радно искуство у траженом степену образовања.

(2) При запошљавању у републички орган управе кандидатима су под једнаким условима доступна сва радна мјеста државног службеника.

Члан 30.

За запошљавање и попуњавање упражњених радних мјеста потребно је да је радно мјесто систематизовано правилником и да одговара кадровском плану републичког органа управе, за текућу годину.

2. Заснивање радног односа

Члан 31.

Заснивање радног односа у републичким органима управе врши се путем јавног конкурса.

Члан 32.

(1) На захтјев и у име републичког органа управе јавни конкурс расписује и објављује Агенција у средствима јавног информисања, а конкурс остаје отворен 15 дана од дана објављивања у дневним новинама.

(2) Јавни конкурс садржи услове за запошљавање на радном мјесту државног службеника наведене у члану 29. овог закона.

Члан 33.

(1) Уз пријаву на јавни конкурс кандидати су дужни да приложе доказе о испуњавању општих и посебних услова.

(2) Неблаговремене, недопуштене, неразумљиве или непотпуне пријаве, на приједлог конкурсне комисије (у даљем тексту: комисија) одбацује Агенција закључком против кога није допуштена посебна жалба.

Члан 34.

(1) За спровођење поступка избора државног службеника путем јавног конкурса Агенција именује комисију за избор кандидата.

(2) Комисију сачињава пет чланова, од којих су три члана државни службеници из републичких органа управе на које се јавна конкуренција односи и који имају најмање исти степен школске спреме која је прописана за радно мјесто које се попуњава. Два члана комисије именују се са листе коју Агенција утврђује и објављује у "Службеном гласнику Републике Српске" након спроведене процедуре избора чланова комисије, а на основу критеријума које утврди Влада.

(3) Комисија ће по могућности одражавати пропорционалну националну и полну заступљеност.

(4) Ако у органу за који се спроводи јавна конкуренција нема запослених државних службеника са одговарајућим степеном школске спреме, руководилац органа може затражити да их предложи руководилац органа у чијем саставу се налази.

(5) У случају избора кандидата за руководиоца републичког органа управе или републичке управне организације три члана комисије предлаже руководилац органа у чијем су саставу, односно Влада за оне републичке управе и републичке управне организације које за свој рад одговарају Влади.

(6) Комисије бирају предсједавајућег између својих чланова и доносе пословник о раду већином гласова својих чланова.

(7) Поступак за пријем државног службеника подразумијева провјеру испуњавања услова јавног конкурса и улазни интервју са кандидатом.

(8) Агенција мора спровести поступак избора кандидата у року од 60 дана рачунајући од дана истека конкурсног рока.

(9) Поступак постављења мора се завршити најкасније у року од 60 дана од дана пријема приједлога Агенције, за државне службенике које поставља Влада, а за остале државне службенике у року од 30 дана од дана пријема приједлога Агенције.

Члан 35.

(1) У случају постојања сукоба интереса (сродник по крви у правој линији, у побочној линији до четвртог степена закључно, брачни друг или сродник по тазбини до другог степена закључно па и онда када је брак престао, пријатељски односи, пристрасност на националној, вјерској и другој основи), а који може довести у питање објективност и непристрасност рада, члан комисије не може учествовати у раду комисије.

(2) Састав комисије и списак кандидата пријављених на јавни конкурс Агенција ће учинити доступним путем Интернет странице Агенције, три дана прије заказаног интервјуа.

Члан 36.

(1) У спровођењу поступка за избор државног службеника комисија врши избор кандидата на исти начин за све кандидате који се пријављују за исто упражњено радно мјесто.

(2) Агенција објављује резултате јавне конкуренције на Интернет страници Агенције.

Члан 37.

(1) Ближа правила и процедуре јавне конкуренције за запошљавање и постављење државних службеника уређују се правилником који доноси Агенција уз сагласност Владе.

(2) Правилником из става 1. овог члана ближе се уређују поступак спровођења јавне конкуренције, садржај и образац пријаве на јавни конкурс и интерни оглас, поступак избора, утврђивање и потврђивање листе успјешних кандидата, као и приједлога за запошљавање и постављење.

Члан 38.

(1) Обавјештење о извршеном избору кандидата доставља се свим учесницима јавног конкурса.

(2) Учесник јавног конкурса има право да у року од 15 дана од дана пријема обавјештења изјави жалбу, ако сматра да испуњава услове за запослење на радном мјесту, а није позван на интервју или да изабрани кандидат не испуњава услове за запослење на радно мјесто или да су се у изборном поступку десиле такве неправилности које би могле утицати на објективност његовог исхода.

(3) Жалба се подноси Одбору, изузев ако је ријеч о државним службеницима које поставља Влада.

Члан 39.

(1) Изабрани кандидат дужан је да ступи на рад у року од 15 дана од дана коначности рјешења о постављењу, односно запошљавању.

(2) Ако изабрани кандидат не ступи на рад у року који му је одређен, сматра се да је одустао, а руководилац органа може да изабере другог кандидата по броју освојених бодова са листе успјешних кандидата.

(3) Изабрани кандидат стиче права и дужности из радног односа у републичком органу управе у који је примљен од дана ступања на рад.

Члан 40.

(1) Јавни конкурс није успио ако комисија утврди да ни један кандидат не испуњава услове прописане за избор кандидата или ако Влада не донесе рјешење о постављењу у року од 60 дана од дана пријема приједлога Агенције, односно руководилац органа не донесе рјешење о заснивању у року од 30 дана од дана пријема приједлога Агенције.

(2) О разлозима неуспјелог јавног конкурса Комисија, Влада или руководилац органа доносе закључак и достављају Агенцији ради обавјештавања учесника јавног конкурса.

3. Попуњавање упражњених радних мјеста

Члан 41.

Попуњавање упражњених радних мјеста државних службеника врши се из реда запослених, и то:

а) актом о постављењу вршиоца дужности до 90 дана,

б) интерним оглашавањем,

в) напредовањем у служби,

г) распоређивањем и

д) премјештањем.

Члан 42.

Акт о постављењу вршиоца дужности на период до 90 дана доноси Влада у случају разрјешења државног службеника из члана 53. овог закона, без спровођења поступка јавне конкуренције.

Члан 43.

(1) Упражњено радно мјесто државног службеника може се попунити и путем интерног огласа. Објављивање интерног огласа врши се на огласној табли републичког органа управе и на Интернет страници Владе, односно Агенције.

(2) Рок за подношење пријаве на интерни оглас је 15 дана од дана објављивања на огласној табли органа.

(3) Интерни оглас садржи:

а) назив, опис упражњеног радног мјеста и потребан број извршилаца,

б) опште и посебне услове радног мјеста и

в) списак потребних докумената, рок и мјесто њиховог подношења.

Члан 44.

(1) На интерном огласу могу учествовати државни службеници из свих републичких органа управе који испуњавају услове из интерног огласа.

(2) Процедуру избора кандидата путем интерног огласа спроводи Агенција у складу са овим законом.

(3) Када интерни оглас успије, увијек се доноси рјешење чија садржина зависи од тога да ли је изабран кандидат из истог или другог органа.

(4) Ако је изабран кандидат из истог републичког органа управе, руководилац органа доноси рјешење о његовом премјештају са једног радног мјеста на друго, а ако је изабран кандидат из другог републичког органа управе, рјешење о његовом премјештају доноси руководилац органа у који је изабрани кандидат премјештен.

(5) Учесник интерног огласа који није изабран има право да поднесе жалбу Одбору, у року од 15 дана од дана пријема обавјештења.

Члан 45.

(1) Упражњено радно мјесто државног службеника може се попунити и напредовањем у служби.

(2) Државни службеник напредује премјештајем на непосредно више радно мјесто државног службеника и преласком у виши платни разред.

(3) Државни службеник може да напредује и преласком у виши платни разред без промјене радног мјеста, а у складу са посебним законом којим се уређују плате у републичким органима управе.

(4) Основ за напредовање државног службеника је оцјена рада, постојање слободног радног мјеста и радно искуство потребно за напредовање.

Члан 46.

(1) Државни службеник може бити привремено распоређен у истом републичком органу управе, на радно мјесто које одговара његовој стручној спреми, без његове сагласности, због потреба посла или повећаног обима послова, а најдуже шест мјесеци у току двије године.

(2) По истеку рока из става 1. овог члана државни службеник наставља да ради на радном мјесту на којем је радио прије привременог распоређивања.

(3) Жалба на рјешење о привременом распоређивању подноси се Одбору у року од 15 дана од дана пријема рјешења и не одгађа извршење рјешења.

(4) Одбор ће одлучити по жалби у року од 30 дана од дана њеног пријема.

Члан 47.

(1) Државни службеник може бити привремено упућен у други републички орган управе у истом мјесту рада, на радно мјесто које одговара његовој стручној спреми, без његове сагласности, због потреба посла или повећаног обима послова, ако се о томе споразумију руководиоци тих органа.

(2) Државни службеник из става 1. овог члана може бити упућен за вријеме док трају разлози за упућивање, а најдуже три мјесеца у току једне године.

(3) Државни службеник из става 1. овог члана остварује права, обавезе и одговорности из радног односа у органу из кога је упућен.

(4) Жалба на рјешење о привременом упућивању у други републички орган управе подноси се Одбору у року од 15 дана од дана пријема рјешења и не одгађа извршење рјешења.

(5) Одбор ће одлучити по жалби у року од 30 дана од дана њеног пријема.

Члан 48.

(1) Државни службеник може без своје сагласности бити трајно распоређен у истом републичком органу управе на радно мјесто које одговара његовој стручној спреми, ако то налажу нова организација или рационализација послова или потреба посла.

(2) На основу писаног споразума руководилаца органа, државни службеник може уз своју сагласност бити трајно премјештен у други републички орган управе уколико у истом органу нема упражњених радних мјеста који одговарају његовој стручној спреми.

(3) Жалба на рјешење о трајном распоређивању у истом републичком органу управе подноси се Одбору у року од 15 дана од дана пријема рјешења и она одгађа извршење рјешења.

(4) Одбор ће одлучити по жалби у року од 30 дана од дана њеног пријема.

Члан 49.

(1) Државни службеник је дужан да по налогу руководиоца органа обавља и послове који нису у опису његовог радног мјеста у случају привременог повећања обима посла или замјене одсутног државног службеника, или смањења обима послова његовог радног мјеста.

(2) У случају више силе, елементарних непогода или других непредвиђених околности, државни службеник је дужан да по писаном налогу старјешине ради на радном мјесту нижег степена стручне спреме, док трају те околности.

(3) Државни службеник је дужан да поступи по писаном налогу којим га руководилац органа одређује за рад у радној групи у свом или другом органу републичке управе.

4. Трајање радног односа

Члан 50.

(1) Државни службеник по правилу заснива радни однос на неодређено вријеме.

(2) Радни однос који је заснован на неодређено вријеме може да престане само у законом предвиђеним случајевима.

(3) Изузетно, радни однос може се засновати на одређено вријеме:

а) ради замјене одсутног државног службеника, до његовог повратка,

б) због привремено повећаног обима посла, најдуже до шест мјесеци и

в) ради обуке приправника, док траје приправнички стаж.

(4) Заснивање радног односа из става 3. т. а) и б) овог члана врши се без јавног конкурса, с тим да кандидати морају испуњавати прописане услове радног мјеста.

(5) Радни однос на одређено вријеме не може да прерасте у радни однос на неодређено вријеме.

Члан 51.

(1) Републички орган управе може одредити да кандидат који први пут заснива радни однос у републичком органу управе на неодређено вријеме, проведе одређено вријеме на пробном раду, по плану и програму који доноси надлежни републички орган управе.

(2) Пробни рад може трајати од 30 до 60 дана, зависно од врсте и сложености послова на радном мјесту.

(3) У току пробног рада кандидат се упознаје са садржајем послова и задатака радног мјеста у републичком органу управе, као и са начином праћења и оцјењивања резултата његовог рада.

(4) Уколико је оцјена рада кандидата задовољавајућа, руководилац органа доноси рјешење о пријему у радни однос на неодређено време. Ако је оцјена рада кандидата незадовољавајућа, руководилац органа доноси рјешење о престанку радног односа и обавјештава Агенцију ради евиденције у Централном регистру кадрова.

(5) Државном службенику који не задовољи на пробном раду отказује се радни однос, без права на новчану накнаду због отказа.

Члан 52.

Пробни рад из члана 51. овог закона не односи се на државне службенике које поставља Влада и лица која заснивају радни однос у својству приправника.

5. Разрјешење постављених државних службеника

Члан 53.

(1) Државни службеник којег поставља Влада разрјешава се:

а) истеком времена на које је постављен,

б) ако поднесе писану оставку,

в) ако буде изабран на јавну функцију,

г) ако се укине радно мјесто државног службеника на које је постављен,

д) ако му престане радни однос у складу са законом и

ђ) ако узастопно добије двије негативне оцјене о раду.

(2) Руководећег државног службеника који по истеку мандата не буде поново изабран на исто радно мјесто, Влада разрјешава, а државни службеник се распоређује на исто или слично радно мјесто на које је био раније распоређен или постављен у исти или други републички орган управе, најкасније у року од три мјесеца од дана доношења одлуке о разрјешењу.

(3) У случају да руководећи државни службеник из става 2. овог члана одбије распоред, престаје му радни однос.

Члан 54.

(1) Рјешење о разрјешењу из члана 53. овог закона доноси се у року од 15 дана од дана наступања разлога због којих је државни службеник разријешен.

(2) Против рјешења из става 1. овог члана није допуштена жалба, али се може покренути спор пред надлежним судом.

V - ОЦЈЕЊИВАЊЕ И НАПРЕДОВАЊЕ ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА

Члан 55.

(1) Ради квалитетног и професионалног обављања послова, подстицања на боље резултате рада и стварање услова за правилно одлучивање о напредовању и стручном усавршавању, врши се оцјењивање рада државних службеника.

(2) Оцјена рада државног службеника подразумијева постигнуте резултате при извршавању послова радног мјеста и постављених радних циљева, квалитет рада, ефикасност у раду, самосталност, стваралачку способност и иницијативе, вјештину комуникације, спремност прилагођавања промјенама и остале способности које захтијева радно мјесто.

(3) Државни службеници оцјењују се обавезно сваких шест мјесеци, с тим да се може вршити и периодично оцјењивање свака три мјесеца, с тим што резултати периодичног оцјењивања служе за полугодишњу оцјену рада.

(4) Не оцјењују се државни службеници који су у једној календарској години радили мање од три мјесеца, нити државни службеник који је засновао радни однос на одређено вријеме.

(5) Државни службеник има право увида у оцјену свога рада и право давања примједби руководиоцу.

(6) Оцјену рада помоћника министра и секретара министарства врши министар.

(7) Оцјену рада свих других државних службеника врши непосредно претпостављени државни службеник или руководилац органа.

(8) Руководиоце републичких управа и републичких управних организација који су за свој рад одговорни Влади оцјењује комисија коју именује Влада.

Члан 56.

(1) Рјешење о оцјени рада доставља се државном службенику.

(2) Уколико је периодична оцјена рада негативна, државном службенику непосредни руководилац даје писане смјернице за отклањање разлога за негативну оцјену.

(3) Уколико су двије узастопне оцјене о раду државног службеника негативне, руководилац органа доноси рјешење о престанку радног односа у процедури прописаној посебним правилником.

(4) На рјешење из става 3. овог члана које доноси руководилац органа државни службеник може изјавити жалбу Одбору у року од 15 дана од дана пријема рјешења. Одлука Одбора је коначна.

(5) Уколико су негативне двије узастопне оцјене о раду руководећег државног службеника, Влада доноси рјешење о разрјешењу, а против њега може се покренути спор пред надлежним судом.

Члан 57.

Правилник о поступку оцјењивања и напредовања државних службеника доноси Агенција.

VI - СТРУЧНО ОСПОСОБЉАВАЊЕ И УСАВРШАВАЊЕ И СТРУЧНИ ИСПИТ ЗА РАД У УПРАВИ

Члан 58.

(1) Државни службеник има право и дужност да похађа обуку за стручно усавршавање и оспособљавање (у даљем тексту: обука) према потребама органа управе.

(2) Средства за обуку обезбјеђују се у буџету Републике Српске.

Члан 59.

(1) Влада, на приједлог Агенције, доноси стратегију за обуку и развој државних службеника за период од најмање три године.

(2) Стратегија из става 1. овог члана доноси се на основу исказаних потреба које органи достављају Агенцији.

(3) Агенција у складу са стратегијом из става 1. овог члана доноси годишњи програм за обуку државних службеника и одговорна је за његову примјену.

(4) Руководиоци органа могу у сарадњи са Агенцијом утврђивати програме посебне обуке државних службеника према својим посебним потребама.

Члан 60.

За вријеме трајања стручног усавршавања и оспособљавања у иностранству за потребе републичких органа управе државни службеник има право на плаћено одсуство. Остала права и обавезе између државног службеника и руководиоца органа уређују се посебним уговором.

Члан 61.

(1) Стручни испит је испит који се полаже ради стицања посебног услова за заснивање радног односа и обављање управних и других стручних послова из дјелокруга републичких органа управе.

(2) Влада уредбом ближе уређује садржај и начин полагања стручног испита, а Агенција доноси програм за полагање и организује полагање наведеног испита.

VII - ПРИПРАВНИЦИ И ВОЛОНТЕРИ У ОРГАНИМА УПРАВЕ

1. Приправници и приправнички стаж

Члан 62.

(1) Приправник је лице које након завршене средње школе, више школе или факултета први пут заснива радни однос у том степену школске спреме.

(2) Приправнички стаж за лица са завршеном средњом стручном спремом траје шест мјесеци, за лица са завршеном вишом стручном спремом девет мјесеци, а за лица са завршеном високом стручном спремом годину дана.

(3) Приправнички стаж рачуна се од дана заснивања радног односа у том степену школске спреме.

(4) Републички орган управе дужан је да приправника упозна са садржином програма и начином праћења његовог оспособљавања.

(5) Програм о стручном оспособљавању и начину полагања испита приправника доноси Агенција.

Члан 63.

(1) Након истека приправничког стажа приправник полаже стручни испит.

(2) За вријеме обављања приправничког стажа приправник има права и обавезе као и остали запослени у складу са законом и колективним уговором.

2. Волонтер

Члан 64.

(1) Волонтер је лице које се након завршене средње школе, више школе или факултета први пут прима на рад, без заснивања радног односа (волонтерски рад).

(2) Волонтерски рад може трајати онолико времена колико је законом прописано трајање приправничког стажа ради стицања услова за полагање стручног испита.

Члан 65.

Волонтер има право на дневни одмор у току рада, као и између два узастопна радна дана, право на осигурање у случају несреће на послу и право на здравствено осигурање како је то регулисано прописима у погледу незапослених лица.

VIII - ОДГОВОРНОСТ ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА

Члан 66.

(1) Државни службеник може одговарати дисциплински и материјално.

(2) Кривична, односно прекршајна одговорност не искључује дисциплинско кажњавање за исто дјело које је било предмет кривичног, односно прекршајног поступка, без обзира на то да ли је државни службеник ослобођен кривичне, односно прекршајне одговорности.

1. Дисциплинска одговорност

Члан 67.

Државни службеник дисциплински је одговоран за повреде радних дужности.

Члан 68.

(1) Повреде радних дужности могу бити теже и лакше.

(2) Теже повреде радних дужности су:

а) неизвршавање, несавјесно, односно неблаговремено извршавање радних дужности или налога непосредног руководиоца,

б) понашање које штети угледу службе,

в) недостојно, увредљиво или на други начин непримјерено понашање према претпостављеном, другим запосленим, грађанима, правним и физичким лицима и другим странкама у поступку пред органом управе,

г) одбијање давања података или давање нетачних података републичким органима управе, правним и физичким лицима, ако је давање података прописано законом или прописом донесеним на основу закона,

д) злоупотреба службеног положаја или прекорачење овлашћења,

ђ) незаконито располагање материјалним средствима,

е) радње које ометају грађане, правна лица и друге странке у остваривању њихових права и интереса у поступку код републичких органа управе,

ж) одбијање извршавања послова радног мјеста на које је запослени распоређен или одбијање налога руководиоца,

з) неоправдано изостајање са посла пет радних дана у току шест мјесеци или неоправдано изостајање са посла три радна дана узастопно,

и) долазак на рад у пијаном стању или под утицајем опојних дрога или уживање алкохола или других опојних средстава која смањују радну способност у току радног времена,

ј) насиље по основу било којег вида дискриминације (старосне доби, пола, инвалидности, националног и етничког поријекла, језика, вјероисповијести и сл.) и

к) ако из неоправданих разлога не прибави став руководиоца органа за учешће у раду и комуникацији са органима и институцијама изван републичких органа управе Републике Српске или о томе не достави писани извјештај.

Члан 69.

Лакше повреде дужности из радног односа су:

а) учестало кашњење, неоправдано одсуствовање у току радног времена или ранији одлазак са радног мјеста,

б) несавјесно чување службених списа или података и

в) неоправдан изостанак са посла један дан.

Члан 70.

(1) За повреде радних дужности из члана 68. став 2. овог закона државном службенику може се изрећи дисциплинска мјера:

а) новчана казна од 20% до 30% плате за пуно радно вријеме, исплаћене за мјесец у коме је новчана казна изречена, а у трајању до шест мјесеци и забрана напредовања у служби у трајању од једне до три године, зависно од изречене новчане казне и

б) престанак радног односа.

(2) Новчана казна из става 1. тачка а) овог члана извршава се административним путем.

(3) Државном службенику коме је изречена дисциплинска мјера престанка радног односа престаје радни однос даном коначности рјешења којим је дисциплинска мјера изречена.

Члан 71.

(1) За повреде дужности из члан 69. овог закона државном службенику може се изрећи новчана казна до 20% плате за пуно радно вријеме, исплаћене за мјесец у коме је новчана казна изречена, а у трајању до шест мјесеци.

(2) Новчана казна из става 1. овог члана извршава се административним путем.

Члан 72.

(1) Свако лице може дати иницијативу за покретање дисциплинског поступка, која мора бити образложена.

(2) Дисциплински поступак против државног службеника покреће руководилац органа или лице које он овласти, односно Влада за државне службенике које поставља Влада или лице које она за то овласти.

(3) Дисциплински поступак покреће се писаним захтјевом, који се доставља државном службенику и дисциплинској комисији, а против истог жалба није допуштена.

(4) Дисциплински поступак против државног службеника води дисциплинска комисија.

(5) Дисциплинску комисију именује руководилац органа, односно Влада за државне службенике које поставља Влада. Дисциплинска комисија има од три до пет чланова, чланови комисије именују се из реда државних службеника, с тим што руководилац органа не може бити члан комисије.

(6) Дисциплинска комисија обавезна је захтјев за покретање дисциплинског поступка са потребном документацијом доставити надлежном синдикату ради прибављања мишљења.

(7) Најмање један члан дисциплинске комисије мора бити дипломирани правник.

Члан 73.

(1) Дисциплинске мјере из чл. 70. и 71. овог закона изриче руководилац органа на основу приједлога дисциплинске комисије, односно Влада за државне службенике које поставља Влада на основу приједлога дисциплинске комисије коју именује, узимајући у обзир мјесто, вријеме, начин и посљедице које произлазе из учињене повреде.

(2) Коначна одлука о изреченој дисциплинској мјери доставља се Агенцији ради евиденције у Централном регистру кадрова.

Члан 74.

Државни службеник удаљава се из републичког органа управе у сљедећим случајевима:

а) ако је потврђена оптужница за кривично дјело учињено у вршењу његових послова и задатака или

б) ако се државни службеник налази у притвору.

Члан 75.

Државни службеник може се удаљити из републичког органа управе у сљедећим случајевима:

а) ако је против државног службеника потврђена оптужница за кривично дјело за које се може изрећи казна затвора у трајању од најмање три године или

б) ако је покренут дисциплински поступак због учињене теже повреде радне дужности до завршетка дисциплинског поступка.

Члан 76.

(1) Рјешење о удаљењу државног службеника из републичког органа управе доноси руководилац органа, односно Влада за државне службенике које поставља Влада.

(2) У случају изреченог удаљења са посла, државни службеник има право на накнаду у износу од 50% своје плате, док удаљење траје.

Члан 77.

(1) На рјешење о удаљењу које доноси руководилац органа државни службеник може изјавити жалбу Одбору државне управе за жалбе у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(2) Жалба не одлаже извршење рјешења.

(3) Одбор државне управе за жалбе одлучиће по жалби у року од 30 дана од дана њеног пријема.

(4) Против рјешења о удаљењу које доноси Влада није допуштена жалба, али се може покренути спор пред надлежним судом.

Члан 78.

(1) Покретање дисциплинског поступка због теже повреде радне дужности застаријева истеком једне године од учињене повреде, односно шест мјесеци за лакше повреде.

(2) Вођење дисциплинског поступка због теже повреде дужности застаријева истеком двије године од покретања дисциплинског поступка, односно једне године за лакше повреде.

(3) Изречена дисциплинска мјера не може се извршити након истека 60 дана од дана коначности рјешења којим је мјера изречена.

(4) Застарјелост се не одвија ако дисциплински поступак није могуће покренути или водити због одсуства државног службеника или из других оправданих разлога.

Члан 79.

(1) Дисциплинска казна изречена коначним рјешењем уписује се у Централни регистар кадрова.

(2) Дисциплинска казна брише се из Централног регистра кадрова ако државном службенику не буде изречена нова дисциплинска казна у наредне двије године од изречене дисциплинске казне за лакшу повреду дужности, или у наредне четири године од изречене дисциплинске казне за тежу повреду дужности.

Члан 80.

Ближе одредбе о покретању и вођењу поступка за утврђивање повреде радних дужности и друга питања од значаја за заштиту радне дисциплине прописују се уредбом Владе.

2. Материјална одговорност

Члан 81.

(1) Државни службеник одговоран је за штету коју је на раду или у вези са радом, намјерно или из крајње непажње, проузроковао републичком органу управе, правном или физичком лицу.

(2) Постојање штете, њену висину, околности под којима је настала, учиниоца штете и начин њене накнаде утврђује посебна комисија, коју формира руководилац органа, односно Влада.

(3) Уколико би утврђивање висине штете проузроковало несразмјерне трошкове, висина штете може да се одреди у паушалном износу.

Члан 82.

(1) Државни службеник се ослобађа одговорности за штету коју је проузроковао извршењем налога непосредног руководиоца, уколико је руководиоцу саопштио да извршење налога може да проузрокује штету.

(2) Уколико би исплатом накнаде за штету причињену републичком органу управе била угрожена егзистенција државног службеника и његове уже породице, државни службеник се може дјелимично ослободити плаћања те накнаде.

Члан 83.

(1) За штету коју државни службеник на раду или у вези са радом, намјерно или из крајње непажње проузрокује правном или физичком лицу, одговара Република Српска.

(2) Ако Република Српска оштећеном надокнади штету коју је државни службеник проузроковао намјерно или из крајње непажње, има право да од државног службеника захтијева накнаду плаћеног износа у року од шест мјесеци.

(3) Руководилац органа дужан је да у року од 90 дана од дана исплаћене накнаде штете обавијести Правобранилаштво са захтјевом за накнаду плаћеног износа на име материјалне штете.

Члан 84.

(1) Руководилац органа, односно Влада или лице које она за то овласти и државни службеник могу да закључе писани споразум којим одређују висину и начин накнаде штете, који има снагу извршне исправе.

(2) Ако државни службеник одбије да надокнади штету, право на накнаду штете може да се оствари у парничном поступку.

Члан 85.

Република Српска одговара за штету проузроковану државном службенику на раду или у вези са радом према општим правилима облигационог права.

IX - ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА

Члан 86.

(1) Државном службенику престаје радни однос:

а) у случају смрти,

б) истеком времена на које је заснован,

в) вољом државног службеника,

г) испуњавањем законом прописаних услова који се односе на године стажа осигурања и старосну доб за пензионисање у складу са Законом о пензијско-инвалидском осигурању,

д) у случају потпуног губитка радне способности државног службеника - даном правоснажности рјешења надлежног органа,

ђ) у случају незадовољавајућег пробног рада,

е) због двије узастопне негативне оцјене о раду,

ж) у случају укидања или реорганизације републичког органа управе или укидања радног мјеста, ако не буде распоређен на друго радно мјесто у року од три мјесеца од када је остао нераспоређен,

з) ако правоснажном пресудом буде осуђен на безусловну казну затвора од најмање шест мјесеци,

и) ако одбије премјештај или распоређивање, када није потребна сагласност државног службеника или из неоправданог разлога не ступи на радно мјесто на које је премјештен или распоређен,

ј) ако послије престанка разлога за мировање радног односа не ступи на рад у року од пет радних дана или послије истека јавне функције у року од 30 дана,

к) ако је приликом заснивања радног односа прећутао или дао нетачне податке који су били од значаја за заснивање радног односа и

л) ако државни службеник кога поставља Влада након разрјешења у року од три мјесеца одбије распоређивање у истом или другом органу на радно мјесто које одговара његовој школској спреми.

(2) О престанку радног односа доноси се рјешење.

(3) На рјешење које доноси Влада државни службеник нема право жалбе, али може покренути спор пред надлежним судом.

(4) На рјешење о престанку радног односа које доноси руководилац органа државни службеник може изјавити жалбу Одбору за жалбе у року од 15 дана од дана пријема.

(5) Рјешење Одбора је коначно и против њега се може покренути спор пред надлежним судом.

X - ПРАВА ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА ПРИ ПРОМЈЕНИ У ОРГАНИЗАЦИЈИ ОРГАНА УПРАВЕ

Члан 87.

Промјена у организацији републичког органа управе може услиједити у случају: укидања републичког органа управе или његовог раздвајања или спајања са другим републичким органом управе, промјене надлежности и промјене у његовој унутрашњој организацији.

Члан 88.

Ако републички орган управе буде укинут, а његов дјелокруг послова не преузме ниједан републички орган управе, државни службеници из укинутог републичког органа управе постају нераспоређени.

Члан 89.

(1) Републички орган управе који преузима послове или дио послова из надлежности укинутог републичког органа управе, преузима и државне службенике који су радили на преузетим пословима, рјешењем које доноси руководилац републичког органа управе који преузима дјелокруг послова републичког органа управе који се укида.

(2) До доношења новог акта о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста, државни службеници укинутог републичког органа управе настављају да раде на пословима на којима су радили до укидања органа, а право на плату остварују према дотадашњим рјешењима.

(3) Послије доношења новог правилника, државни службеници распоређују се на одговарајућа радна мјеста при чему руководилац органа води рачуна на којим пословима су радили државни службеници прије распоређивања.

Члан 90.

(1) У случају раздвајања или спајања два или више републичких органа управе у нови републички орган управе, сви државни службеници имају статус нераспоређених до доношења новог правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста.

(2) Рјешења о статусу нераспоређених државних службеника доноси руководилац органа новог републичког органа управе, а за постављена лица Влада, о чему се обавјештава Агенција.

(3) Послије доношења новог правилника државни службеници распоређују се на одговарајућа радна мјеста, при чему руководилац органа води рачуна на којим пословима су радили државни службеници прије распоређивања.

Члан 91.

(1) У случају доношења новог правилника о унутрашњој организацији, државни службеници распоређују се на одговарајућа радна мјеста, при чему руководилац органа води рачуна на којим су пословима радили прије распоређивања.

(2) Ако се општим актом о систематизацији радних мјеста радно мјесто државног службеника укине или број државних службеника смањи, државни службеници премјештају се на друга одговарајућа радна мјеста.

(3) Ако не постоји одговарајуће радно мјесто, државни службеник може бити премјештен на радно мјесто које одговара његовој стручној спреми у други републички орган управе, а ако такво радно мјесто не постоји или се државни службеник не може распоредити, постаје нераспоређен.

Члан 92.

(1) Нераспоређени државни службеник има право на плату коју је остваривао према посљедњем рјешењу донесеном прије стицања статуса нераспоређеног.

(2) Сва права из радног односа државни службеник остварује у републичком органу управе у коме му је утврђен статус нераспоређеног.

(3) Жалба на рјешење подноси се Одбору у року од 15 дана од дана пријема рјешења, али жалба не одлаже извршење.

(4) Одбор ће одлучити по жалби у року од 30 дана од дана њеног пријема.

(5) Коначно рјешење којим се утврђује да је државни службеник постао нераспоређен доставља се Агенцији ради вођења евиденције о интерном тржишту рада у оквиру Централног регистра кадрова.

Члан 93.

Ако се државни службеник који је остао нераспоређен у року од три мјесеца не распореди на радно мјесто које одговара његовој стручној спреми у истом или другом републичком органу управе, проглашава се вишком на основу критеријума које доноси Влада, на приједлог Агенције уз прибављено мишљење надлежног синдиката.

Члан 94.

(1) Влада на приједлог Агенције уз прибављено мишљење надлежног синдиката доноси програм збрињавања вишка државних службеника у управи Републике Српске (у даљем тексту: програм).

(2) Програмом из става 1. овог члана ближе се утврђују права и обавезе државних службеника који буду проглашени вишком, остваривање њихове заштите, као и обавезе републичког органа управе у спровођењу програма.

Члан 95.

(1) Државном службенику који је проглашен вишком припада право на:

а) докуп стажа у складу са Законом о пензијско-инвалидском осигурању или

б) отпремнина у складу са Посебним колективним уговором за запослене у органима управе.

(2) Осим права из става 1. овог члана, државни службеник има право на:

а) годишњи одмор у трајању предвиђеним Законом и Посебним колективним уговором, ако га није искористио прије проглашавања вишком и

б) отказни рок у трајању предвиђеним колективним уговором и законом, ради тражења новог запослења.

XI - ОДЛУЧИВАЊЕ О ПРАВИМА И ДУЖНОСТИМА ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА

Члан 96.

(1) О правима и дужностима државног службеника одлучује руководилац органа, рјешењем ако овим законом није другачије одређено.

(2) При одлучивању о правима и дужностима државног службеника примјењују се правила општег управног поступка, ако овим или посебним законом није другачије одређено.

Члан 97.

(1) Ради остваривања својих права, државни службеник се писано обраћа руководиоцу органа.

(2) Против акта којим је одлучено о његовим правима или обавезама, изузев о статусним питањима, државни службеник има право да поднесе приговор.

(3) Приговор се подноси руководиоцу органа у року од осам дана од дана уручења рјешења или другог појединачног акта, а руководилац органа је дужан да о приговору одлучи у року од 15 дана од дана његовог подношења.

(4) У поступку одлучивања о поднесеном приговору, руководилац органа преиспитује своју одлуку и може је измијенити или допунити.

(5) Државни службеник има право да поднесе приговор и у случају кад руководилац органа у року од 15 дана од дана подношења захтјева не одлучи о праву или обавези на који се захтјев односи.

(6) Ако руководилац органа у утврђеном року не одлучи о поднесеном приговору или ако државни службеник није задовољан одлуком поводом поднесеног приговора, државни службеник се може обратити Одбору у року од 15 дана од дана пријема, односно истека рока у коме је требало одлучити о поднесеном приговору.

(7) Рјешење Одбора је коначно и против њега се може покренути спор пред надлежним судом у року од 30 дана од дана достављања рјешења.

Члан 98.

Државни службеник се може за заштиту својих права обратити синдикату.

XII - ПЛАНИРАЊЕ ЗАПОШЉАВАЊА ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА У ОРГАНИМА УПРАВЕ И ЦЕНТРАЛНИ РЕГИСТАР КАДРОВА

1. Планирање запошљавања државних службеника

Члан 99.

(1) Начин израде и садржај кадровског плана утврдиће Агенција.

(2) Републички органи управе могу основати посебну унутрашњу организациону јединицу за вођење кадровске политике или систематизовати посебно радно мјесто.

Члан 100.

(1) Сваки републички орган управе припрема свој кадровски план, који мора бити усклађен са буџетом републичког органа управе и доставља га Агенцији.

(2) Агенција на основу појединачних кадровских планова припрема приједлог кадровског плана за све републичке органе управе и службе Владе и доставља га Влади уз претходно прибављено мишљење Министарства финансија.

(3) Кадровски план Владе чини збир појединачних кадровских планова за све републичке органе управе и службе Владе.

Члан 101.

(1) Републички орган управе спроводи дио кадровског плана Владе који се на њега односи.

(2) За спровођење кадровског плана републичког органа управе одговоран је руководилац органа.

(3) Републички орган управе у свом годишњем извјештају о раду и програму рада за наредну годину извјештава Владу о остваривању кадровског плана за претходну годину и о кадровском плану за наредну годину.

2. Централни регистар кадрова

Члан 102.

(1) Агенција путем Централног регистра кадрова води централну кадровску евиденцију, која служи за управљање кадровима и другим потребама у области радних односа.

(2) Централна кадровска евиденција води се као информатичка база података.

Члан 103.

(1) У централну кадровску евиденцију уписују се сљедећи подаци о државним службеницима:

а) лично име, пол, адреса и јединствен матични број грађана,

б) врста радног односа и датум његовог заснивања,

в) радна мјеста на којима је државни службеник радио од заснивања радног односа у републичком органу управе или служби Владе,

г) стручна спрема, положен стручни испит, други облици стручног усавршавања, посебна знања и други подаци о стручности државног службеника,

д) године радног искуства и радног стажа, стажа осигурања и стажа осигурања који се рачуна са увећаним трајањем,

ђ) датум навршења радног вијека,

е) годишња оцјена рада,

ж) изречене дисциплинске мјере и утврђена материјална одговорност,

з) подаци потребени за обрачун плате и

и) подаци у вези са престанком радног односа.

(2) Централна кадровска евиденција може да садржи и друге податке одређене законом или другим прописом.

(3) Начин вођења централне кадровске евиденције и обезбјеђивање података потребних за упис у централну кадровску евиденцију регулише Влада својом уредбом.

Члан 104.

(1) Републички органи управе дужни су да доставе податке за централну кадровску евиденцију у року од осам дана од дана настанка података.

(2) Подаци уписани у централну кадровску евиденцију доступни су руководиоцима и другим лицима која одлучују о правима и дужностима државних службеника и управним инспекторима.

(3) Сваки државни службеник има право на увид у оне податке из централне кадровске евиденције који се на њега односе.

Члан 105.

Одредбе овог закона о подацима који се уписују у централну кадровску евиденцију о државним службеницима примјењују се и на намјештенике.

Члан 106.

(1) Евиденцију интерног тржишта рада за републичке органе управе и службе Владе води Агенција.

(2) Евиденција интерног тржишта рада садржи податке о слободним радним мјестима, државним службеницима који желе трајни или привремени премјештај на друго радно мјесто, податке о нераспоређеним државним службеницима и податке о другим кадровским потребама.

(3) Подаци о државним службеницима уписују се у евиденцију интерног тржишта рада из централне кадровске евиденције.

(4) Државни службеник има право да добије све податке о кадровским потребама садржане у евиденцији интерног тржишта рада.

XIII - ОДБОР ДРЖАВНЕ УПРАВЕ ЗА ЖАЛБЕ

Члан 107.

(1) Одбор има статус независног органа чије су надлежности утврђене овим законом.

(2) Одбор има предсједника и два члана.

(3) Предсједника и чланове Одбора именује Влада на основу јавног конкурса на период од четири године са могућношћу поновног избора.

(4) Предсједник, чланови Одбора и остали запослени немају статус државног службеника, а права из радног односа остварују у складу са општим прописом о раду.

(5) Одлуком Владе утврдиће се критеријуми за избор и именовање предсједника и чланова Одбора, плате и накнаде за рад.

Члан 108.

(1) Унутрашња организација Одбора утврђује се правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста, који доноси Одбор, уз сагласност Владе.

(2) Правила поступка и начин одлучивања по жалби уређују се пословником, који доноси Одбор, а објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

(3) Одбор о свом раду подноси извјештај Влади.

(4) Средства за рад Одбора обезбјеђују се у буџету Републике Српске.

Члан 109.

(1) Одбор у складу са овим законом и подзаконским прописима одлучује у другом степену о жалбама које се односе на статусна питања државних службеника, и то на захтјев:

а) државног службеника,

б) учесника јавног конкурса и

в) републичког органа управе у ком државни службеник обавља своју дужност.

(2) Под статусним питањем државног службеника подразумијева се заснивање радног односа, распоређивање, оцјењивање, напредовање, дисциплинска и материјална одговорност и престанак радног односа.

Члан 110.

Одлуке Одобра су коначне и против њих се може покренути спор пред надлежним судом.

XIV - НАМЈЕШТЕНИЦИ

Члан 111.

(1) Радна мјеста намјештеника регулишу се уредбом Владе.

(2) За попуну слободног радног мјеста намјештеника потребно је да је радно мјесто утврђено правилником и да је његово попуњавање у складу са донесеним кадровским планом.

Члан 112.

(1) О правима и дужностима намјештеника рјешењем одлучује руководилац органа.

(2) Намјештеник има право на плату, накнаде и друга примања према закону којим се уређују плате за државне службенике.

Члан 113.

На права и дужности намјештеника примјењују се општи прописи о раду, колективни уговор и одредбе поглавља II, поглавља V које се односе на оцјењивање, поглавља VI које се односе на стручно усавршавање и оспособљавање, поглавља VIII, поглавља IX, X и XII овог закона.

XV - НАДЗОР НАД ПРИМЈЕНОМ ПРОПИСА

Члан 114.

Надзор над спровођењем овог закона врши министарство надлежно за послове управе путем управне инспекције.

Члан 115.

Послови надзора односе се на усклађеност правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста са законом и подзаконским прописима, законитост спровођења интерног огласа и јавног конкурса, законитост распоређивања, премјештаја и напредовања државних службеника, благовременост и правилност достављања података који се уписују у Централни регистар државних службеника (кадрова), усклађеност попуњавања радних мјеста са кадровским планом, као и на друга питања у вези са радним односом у републичким органима управе.

XVI - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 116.

Новчаном казном од 500,00 КМ до 1.500,00 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у републичком органу управе ако:

а) државном службенику онемогући остваривање права утврђених одредбама чл. 10-19. овог закона,

б) не обезбиједи поштен и праведан третман свим учесницима у поступку јавне конкуренције,

в) запосли или попуни радно мјесто у републичком органу управе супротно одредбама чл. 29-48. овог закона,

г) не обезбиједи поштен и праведан третман државних службеника у кадровској политици, стручном оспособљавању и усавршавању, без обзира на њихову старосну доб, инвалидност, пол, вјерску и националну припадност и политичка опредјељења,

д) онемогућава или омета организовање синдиката, професионалних удружења или штрајка, у складу са законом,

ђ) државном службенику одреди да ради прековремено, дуже од прописаног времена,

е) задржи државног службеника на раду након стицања услова за одлазак у пензију по основу закона,

ж) државном службенику не обезбиједи право на отпремнину,

з) државном службенику не омогући враћање на рад након истека мировања права из радног односа,

и) не поштује принцип једнаких могућности и различитости државних службеника,

ј) не донесе одлуку по приговору у законом прописаном року и

к) не изврши наложене инспекцијске мјере.

XVII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 117.

Државни службеници и остали, а који су засновали радни однос према прописима који су важили у тренутку заснивања њиховог радног односа, настављају да раде у складу са овим законом.

Члан 118.

Поступци одлучивања о правима, обавезама и одговорностима државних службеника у републичким органима управе, почети по прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона окончаће се примјеном тих прописа.

Члан 119.

До доношења нових или усклађивања постојећих подзаконских аката са одредбама овог закона примјењиваће се подзаконски акти донесени на основу Закона о административној служби у управи Републике Српске.

Члан 120.

Ступањем на снагу овог закона престају да важе одредбе чл. 7-11., члана 13., члана 32., чл. 42-77., чл. 85-89., члана 122. и члана 126. Закона о административној служби у управи Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 16/02, 62/02, 38/03, 49/06 и 20/07), као и примјена Закона о радним односима у државним органима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 11/94 и 96/03) у односу на намјештенике.

Члан 121.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1875/08
25. новембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

2275

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЈАВНОМ ОКУПЉАЊУ

Проглашавам Закон о јавном окупљању, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет петој сједници, одржаној 25. новембра 2008. године - а Вијеће народа 8. децембра 2008. године потврдило да усвојеним Законом о јавном окупљању није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1591/08
10. децембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др **Рајко Кузмановић**, с.р.